

SUPER KAZALO

SUPER UVODNIK	2
SUPER UTRINKI IZ ŠOLSKEGA ŽIVLJENJA	3
SUPER V DRUŽBI TEKMOVALCEV	9
NAŠI SUPER PISATELJI IN PESNIKI	10
SUPER NA OBISKU PRI SUPER ŠPORTNIKU IN ŠPORTNICI	22
1. Kolesarski prvak Aleš Novak	22
2. Intervju z Laro Štajdohar	23
HORO-SUPER-SKOP	24
SUPER JE IZBRSKAL ZANIMIVOSTI ...	26
SUPER BABICA KUHA	27
ZVARKI SUPER BABICE	28
1. Vedno urejen videz danes	28
2. ... in nekoč	29
NASVETI SUPER TETE	30
SUPER STRIP – EKO ODLAGANJE ODPADKOV	31
ANGLEŠČINA	32
RAZVEDRILO – NAPNITE SVOJE SUPER MOŽGANČKE	33
1. Super mišljenje in križanke	33
2. Super uganke	35
3. Super vici	37
GLASBENA SUPER LESTVICA	38
UREDNIŠTVO: MI SMO ZARES SUPER!	40

SUPER UVODNIK

Najprej vas lepo pozdravljamo ter želimo, da se boste ob branju šolskega glasila SUPER česa naučili, kaj novega spoznali in se ob razvedrilih zabavali.

Kot že veste, vsako leto izide šolsko glasilo, ki ga dopolnjujemo učenci, učitelji ter ostali. Resnica je, da se vam ne ljubi prebirati črno-belih strani in se vam zdi brez veze tratiti čas za to; ampak letošnje šolsko glasilo bo polno zanimivih stvari.

Za tiste učence, ki imate radi živali (nekaterih še ne poznate ali ne veste dovolj o njih), se najde rubrika Super je izbrskal zanimivosti. Kako smo letos glasovali za domače in tuje skladbe, izbrskate pod naslovom Glasbena super lestvica. Tisti, ki vas navdušujejo prerokbe ali horoskopi, lahko preberete rubriki Prerokbe super babice in Horo-super-skop. Da vas dolgčas ne bi preveč razjedal, smo vstavili nekaj smešnih in logičnih šal. Znano je tudi to, da se na naši šoli nahajata super športnica in super športnik - Lara Štajdohar in Aleš Novak. Vsekakor pa nismo pozabili na šolska tekmovanja: logika, matematika, slovenščina, angleščina ...

To je le del rubrik v šolskem glasilu SUPER. Zelo veseli bi bili, da bi si za poučno in zanimivo branje vsi vzeli čas ter uživali!

Uredništvo šolskega glasila SUPER

SUPER UTRINKI IZ ŠOLSKEGA ŽIVLJENJA

ŠPORTNI DAN (Pohod)

V petek, 2. 9. 2005, smo se učenci in učitelji predmetne stopnje odpravili na pohod od Radenc do Damlja. Ob 8. uri nas je na trgu v Dragatušu pričakal avtobus. Najprej smo poskrbeli za malico, nato pa smo se odpeljali v Radence. Pohod smo pričeli v strmjeni koloni. Čez nekaj časa pa se je kolona razpršila, saj so nekateri učenci 5. in 7. razreda zelo urno stopali v ospredju. Ves čas smo hodili ob reki Kolpi, ki mi je najljubša reka v Sloveniji. Na poti smo srečali kraško jamo, katere ime sem hitro pozabil. Ni bila velika, vendar nam je učitelj o njej veliko povedal. Nato smo prišli na mesto, kjer so okoliški kmetje pobijali Napoleonove vojake v času Ilirskih provinc.

Učitelj je na tem mestu kar govoril in govoril. Po več postankih smo prispeli v Damelj. Minilo je kar nekaj časa, dokler so se na avtobus, ki nas je že pričakoval, prikradli še zadnji ostanki razcepljene kolone. Krenili smo proti šoli. Avtobusni šofer nas je razvozil po postajah. Bilo je kar v redu!

Matija Pupič, 9./9

EX TEMPORE

V petek, 7. oktobra 2005, je v Črnomlju potekal 24. slikarski Ex Tempore mladih likovnikov Bele krajine. Udeležili smo se ga tudi trije učenci OŠ Dragatuš, in sicer Špela Šuštarich, Tina Žuženjak in Matija Pupič. V Črnomelj smo se odpeljali s kombijem, ki je peljal tudi učenke iz Vinice. Izstopili smo pred tovarno Esol, kjer se nas je zbralo kar 60 mladih likovnikov z vseh osnovnih in srednjih šol Bele krajine. Ker učiteljica Jasmina uči likovni pouk na treh osnovnih šolah, je bila mentorica kar devetim učencem.

Pred Esolom nas je sprejela direktorica. Popeljala nas je skozi tovarno, da smo si ogledali proizvodnjo.

Po ogledu je sledila predstavitev mesta Črnomelj, in sicer spoznali smo zgodovino Črnomlja, arhitekturo stavb, ogledali smo si slike starega dela Črnomlja ... Nato pa smo se okrepčali z okusno malico. Bili smo pripravljani na delo. V tovarni so nam dali lesene plošče, na katere smo risali. Naložili smo jih v kombi in se odpeljali do črnomaljskega gradu. Naša naloga je bila, da si vsak izbere pomembno stavbo, ki jo bo risal. Vsi trije smo se odpravili do cerkvice sv. Duha. Tu si je vsak poiskal svoje mesto, od koder mu je bil pogled na cerkvico najbolj všeč, in se udobno namestil. Nato nam je učiteljica prinesla barve, čopiče in kartone. Skice smo najprej risali na list. Ko je bil vsak s svojo skico zadovoljen, jo je skiciral na les in pričel s slikanjem. Čas do kosila je hitro minil, saj smo imeli polne roke dela. Ob enih smo šli na kosilo v OŠ Loka. Tu smo tudi malo poklepetali, povprašali drug drugega za nasvet, predlog in podobno. Po kosilu smo se vrnili in nadaljevali z delom. Med delom smo se spoznavali, saj smo bili iz različnih šol in iz različnih razredov – torej zelo pisana družčina z eno skupno lastnostjo – ljubeznijo do slikanja. Tudi šalili smo se, da je bilo bolj zabavno. A delo smo marljivo opravili. Dokončane slike smo odnesli v OŠ Loka, kjer smo si z velikim zanimanjem ogledali izdelke ostalih sodelujočih. Po ogledu smo se odpeljali domov. Zame je bilo to prvo sodelovanje na Ex Tempore in bilo mi je zelo všeč. Zato upam, da se ga bom lahko še kdaj udeležila.

Špela Šuštarich, 4./8

KULTURNI DAN (Planet Tuš in muzej)

V sredo, 12. 10. 2005, smo imeli učenci OŠ Dragatuš kulturni dan (od 1. do 5. razreda), učenci od 7. do 9. razreda pa kulturno-tehniški dan. V Planetu Tuš v Novem mestu smo bili vsi skupaj. Učenci razredne stopnje so si ogledali risani film »Roboti«, učenci predmetne stopnje pa komedijo »Tašča, da te kap«. Oba filma sta bila zelo zanimiva in kar precej smešna.

Po končanem filmu smo se učenci od 1. do 5. razreda odpravili v dolenski muzej, ostali razredi pa so odšli.

V muzeju smo videli stare predmete, ki so jih ljudje uporabljali nekoč.

Po končanem ogledu si je lahko, kdor je hotel, kupil razglednico ali kakšen predmet. Na koncu smo se zbrali vsi skupaj in

se odpravili proti domu. Kulturni dan je bil zanimiv, še posebno ogled filma!

Tjaša Šterk, 5./8

KULTURNO-TEHNIŠKI DAN (Planet Tuš, Srednješolski center Novo mesto in TPV Suhor)

V sredo, 12. 10. 2005, smo imeli učenci OŠ Dragatuš kulturno-tehniški dan. Ob 7.30 smo se z avtobusom odpeljali proti Novemu mestu.

V Planetu Tuš so si učenci razredne stopnje ogledali risani film »Roboti«, mi, predmetna stopnja, pa komedijo »Tašča, da te kap«. Pred tem smo si lahko kupili kokice in kokakolo za osvežitev med gledanjem filma. S sošolkami smo si kupile oboje.

Po končanem filmu smo morali hitro naprej. Učenci 7., 8. in 9. razreda smo si ogledali Srednješolski center Novo mesto. V telovadnici Leona Štuklja so se s svojimi programi predstavile naslednje šole: gradbena, elektro, medicinska, vzgojiteljska, lesna, gostinska, glasbena ... Meni niso bile zanimive, ker ni bilo ničesar, kar je meni všeč.

Potem smo se odpeljali preko Gorjancev do tovarne TPV Suhor.

avtomobile, najpogosteje za znamko Audi.

Tam so nas najprej prijazno sprejeli in pogostili s sokom, kasneje pa so nam razkazali tovarno. Njihov glavni izdelek so sedeži za

Vodič nam je povedal tudi, da imajo v načrtu razširiti tovarno in s tem bo na voljo več novih delovnih mest. V zahvalo za ogled smo mu poklonili šolski jabolčni sok, ki smo ga sami proizvedli.

Po končanem ogledu smo se odpeljali domov. Na dragatuški trg smo prispeli ob 14. uri.

Kulturno-tehniški dan mi bo ostal v lepem spominu.

Petra Lamut, 8./9

ŠOLSKI DAN PO GASILSKO

Učenci 1. razreda devetletke in otroci iz vrtca Dragatuš smo se v četrtek, 13. oktobra 2005, odpravili v Metliko.

Najprej smo se ustavili v gasilskem muzeju. Tam nas je sprejela prijazna gospa Ivana Radovič, ki nam je na zanimiv način predstavila zgodovino gasilstva. Ob tem nas je posebej opozorila na nesreče, katerih vzrok je ogenj. Le-te pa pogosto povzročijo otroci zaradi malomarnosti in radovednosti.

Z avdiovizualno predstavitvijo nam je pokazala, kako so se gasilci nekoč, ko še niso imeli gasilskih avtomobilov in naprednih črpalk, borili proti ognjenim zubljem.

Nato nas je popeljala po muzeju. Ogledali smo si gasilsko opremo, ročne in motorne brizgalke ter druge nepogrešljive stvari, ki so jih gasilci nekoč uporabljali pri gašenju požarov.

Ponudila se nam je tudi priložnost pihati v rog, s katerim so, ko še ni bilo gasilske sirene, opozorili na požar in tako priklicali gasilce na pomoč.

Kasneje smo si v Kulturnem domu Metlika ogledali glasbeno dramatizacijo »Debela repa«, ki so jo izvedli otroci Otroškega vrtca Metlika in dijakinje ter dijaki Srednje vzgojiteljske šole Metlika.

Preživeli smo prijeten dan. Polni lepih vtisov smo se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo in vrtce.

Zanje: učiteljice in vzgojiteljice OŠ Dragatuš

ŠPORTNI DAN (Piknik)

V četrtek, 13. 10. 2005, smo imeli učenci predmetne stopnje in naši učitelji športni dan, imenovan »Kostanjev piknik«. Ob 8. uri smo se vsi skupaj zbrali pred šolo in dobili smo malico. Nato smo se polni energije odpravili na pohod na Zapudje.

Na poti do cilja smo imeli krajši postanek, kjer smo popili in pojedli, kar smo imeli za pod zob. Ko smo končno prišli na cilj, nas je tam pričakal hišnik, ki nam je kasneje tudi pekel kostanje.

Odložili smo nahrbtnike in se odpravili v gozd nabirat kostanje.

Medtem pa smo učenske 9. razreda rezale kostanje, ki so že bili nabrani. Na koncu smo s slastjo pojedli pečene kostanje in zraven pili sok. Na poti nazaj smo si prepevali in se »zafrkavali«, čeprav smo bili utrujeni. Prispeli smo do Malega Nerajca, kjer smo počakali avtobus, ki nas je popeljal nazaj proti šoli.

Zame, upam pa, da tudi za druge, je bil ta dan zanimiv!

Tina Štrekelj, 9./9

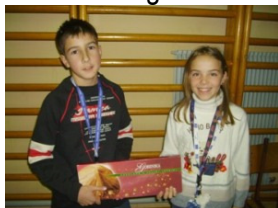
KORAJŽA VELJA

V četrtek, 24. novembra 2004, je bilo na OŠ Komandanta Staneta Dragatuš zelo pestro, saj smo imeli pevsko prireditev Korajža velja. Priprave so se začele že nekaj dni prej, »Korajžnik« pa so vadili pesmi že nekaj mesecev prej.

Na veliki večer je bila naša telovadnica nabito polna, pred njo pa dolga vrsta, saj si je večina ljudi ogledala tudi naše nove garderobne omarice.

Ko so bili vsi obiskovalci, učenci in učitelji zbrani v dvorani, se je prireditev pričela.

Najprej je nastopil mladinski pevski zbor pod vodstvom ge. Ani Jankovič Šober, ki je odpel pesmi »Tam, kjer sem doma« in »Angeli živijo«.

Za njimi so nam zapele ljudske pevke narečno obarvani pesmi »Plavala je galija po morji« in »Lipica«. Zapeli sta tudi naši nekdanji učenki, ki sta zmagali na Korajži velja, Tina Kocjan in Urška Klobučar.

Komaj smo zaključili s petjem, se je začelo pevsko tekmovanje Korajža velja, ki ga je organiziral Studio H iz Trbovelj. Zvrstilo se je kar nekaj »Korajžnikov« od 4. do 9. razreda in slišali smo lepo število pesmi, od Bon Jovija do Wernerja, od Rebeke do Britney.

Po slabi uri prepevanja in poslušanja bolj ali manj dobrih pevcev smo slišali še zadnjo pesem in začelo se je glasovanje. Med glasovanjem smo učenke 7., 8. in 9. razreda predstavile plesne koreografije, ki smo se jih naučile pri športni vzgoji, in požele velik aplavz. Ko smo odplesale, so že bili znani rezultati Korajže velja. Zmagala je Monika Kocjan, učenka 8. razreda, ki je zapela pesem Darje Švajger »Prisluhni mi«.

Po končani prireditvi pa se je odprl Miklavžev bazar, kjer smo učenci in učitelji predstavili svoje izdelke – ogrlice, slike, svečnike, stojala, voščilnice, piškote, domači med ...

Bil je zelo lep in uspešen večer, ki ga bomo poskusili čim prej ponoviti.

Lara Šuštar, 9./9

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V sredo, 11. januarja 2006, smo imeli zimski športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v smučarski center Bela. S parkirišča smo odšli peš do smučišča. Jaz sem bila v skupini smučarjev, ki je smučala na najlažji progi. Ker sem bila na tem smučišču prvič, si nisem upala na sidro. Do malice mi je bilo zanimivo, potem pa sem se že nekoliko naveličala. Z učiteljem Srečkom sem odšla na sidro. Najprej sva se postavila v vrsto, potem pa na progo. Ko naju je vleklo navzgor, se je vlečnica večkrat ustavila, zato sem se na največjem hribu ustrašila. Mislila sem, da se bo vrv, na katero je bilo privezано sidro, odtrgala. Potem sva varno prispela do vrha. Ko sva se spustila, so me začela boleti kolena. Komaj sem prišla po smučišču navzdol. Zato sem raje znova smučala na jurčku. Kmalu je prišel čas za odhod.

Na smučanju mi je bilo zelo, zelo lepo. Upam, da bomo naslednje leto ponovno šli na smučanje.

Nina Helena Basarac, 3./9

NARAVOSLOVNI DAN PO GRAJSKI UČNI POTI

Z našim razrednikom smo se dogovorili, da bomo šli na naravoslovni dan po Grajski učni poti. No, prišel je četrtek. Z nami sta šla razrednik in učiteljica slovenščine. Prišli smo do Obrha, kjer nas je čakal tudi gozdar g. Žalec. Povedal nam je, kakšna je pravilna odsekava drevesa. Pokazal nam je gozdarjeve pripomočke. Med poslušanjem smo opazili tudi gospe, ki sta pridno urejali vrtove ob poti. Ko smo vse izvedeli, smo se odpravili na pot. Med potjo smo videli izvir Obrščice in nad izviro kip Marije Lurdske. Počasi smo se vzpeli na hrib. Prišli smo mimo Brezniškega gradu, kjer so še lepo vidni njegovi ostanki. Kazalo na drevesih je čez uro ali dve nakazalo na Francosko jamo. V to jamo so domačini pred mnogimi leti, ko je oblast prevzela Francija, zaradi prevelikih dajatev vrgli Francoze. Jama je globoka okrog šest metrov. Prestrašeno smo gledali vanjo in se nato odpravili na višjo vzpetino. Med potjo smo se pogovarjali, peli in ogledovali, kako lepa je narava, če z njo lepo ravnaš. Prišli smo do Kotla. Tam so včasih napajali živino. Odpočili smo si in pojedli malico. Naslednja postojanka je bil sv. Peter. Do sv. Petra je bilo še 1-2 uri hoje. Ko smo prispeli, je vsak pozvonil z zvoncem ter si nekaj zaželel. Legenda pravi, da se ti izpolnijo skrite želje, če pozvoniš. To je bila naša zadnja postojanka in začeli smo hoditi nižje in nižje. Med drevesi smo že opazili vasico Obrh. Noge so nas hitreje nesle, saj smo komaj čakali, da se spočijemo. Ko smo prispeli, smo se zahvalili gozdarju, ker nas je vso pot spremljal in nas poučil o marsičem. V Dragatušu smo razredniku in učiteljici pomahali ter se zahvalili, saj smo bili sedaj bolj poučeni o naravi. Tako smo po 5-urni hoji prišli domov in si odpočili. Bilo je lepo!

Sara Gorše, 7./9

TEHNIŠKO-KULTURNI DAN V ZAGREBU

V torek, 7. februarja 2006, smo imeli učenci 7., 8. in 9. razreda OŠ Dragatuš tehniško-kulturni dan. Z avtobusom smo se nekaj minut po 7. uri odpeljali proti Zagrebu. V Zagreb smo hitro prišli, saj je vse od Bosiljevega pa do Zagreba avtocesta. Šofer nas je popeljal pred tehniški muzej. Nekateri učenci so pojedli sendvič. Potem smo odšli v muzej, kjer so nas razdelili v dve skupini. Starejši smo si najprej ogledali zvezde in planete v posebej prirejenem prostoru – planetariju. Nato smo odšli v rudnik. Tam so nam pokazali, kako so nekoč delovali rudniki. Po ogledu rudnika smo si ogledali meni najbolj zanimive izume Nikole Tesle. Ko so vodiči povedali svoje, smo si sami ogledali še več desetletij stare avtomobile, motorje, kolesa, letala, podmornico v pomanjšanem merilu in makete plovil ter še bi lahko našteval. Nato smo si ogledali še galerijo, ki je bila le nekaj sto metrov stran od tehniškega muzeja. Ni bila tako zanimiva.

Ko smo bili vsi že prav veseli, da bomo poskakali v avtobus, so nam učitelji sporočili žalostno vest, da gremo še na ogled mesta Zagreb – in to peš. S težkimi nogami smo odkorakali v center. Ogledali smo si trg bana Jelačića, zagrebško

katedralo, hrvaški sabor, glavno tržnico in grad, iz katerega se je videlo celo mesto.

Potem smo se končno odpravili nazaj proti avtobusu, v katerem pa še vedno ni bilo šoferja. Čakali smo ga približno 20 minut, nato pa smo končno krenili proti domu. Vmes smo se ustavili še v trgovskem centru. V Dragatuš smo prišli ob 17. uri.

Izlet mi je bil še kar všeč, saj še nikdar nisem bil v Zagrebu.

Silvo Cerar, 9./9

ZAKLJUČNA PRIREDITEV »Z DOMIŠLJIJO NA POTEP«

V sredo, 8. marca 2006, se nas je devet učencev iz naše šole udeležilo zaključne prireditve »Z domišljijo na potep«. Prireditev je potekala v ljubljanskem Koloseju. Kot vedno do sedaj, smo sodelujoči učenci iz številnih osnovnih šol Slovenije (kar 510 nas je bilo) napolnili dvorano do zadnjega kotička. Prireditev sta povezovala igravec Jernej Kuntner in vodja projekta Tjaša Zorc – Rupnik. Ves čas pa ju je »motila« samooklicana miss ZDNP (Z domišljijo na potep) Tijana Čvorak. Najprej nas je prijazno nagovoril g. Blaž Peršin, načelnik oddelka Mestne občine Ljubljana za kulturo. Potem pa so pričeli z razglasitvijo najboljših, in sicer v treh sklopih. Po vsakem sklopu je sledil plesni premor. Zaplesali sta nam skupini MIMI MONDO in LADDIES. V drugem sklopu (razredna stopnja – pravljice po izboru glasovalcev) sem nenadoma slišala: »2. mesto po izboru glasovalcev prejme Špela Šuštarč za pravljico NERAZDRUŽLJIVA PRIJATELJA s 457 glasovi.« Bila sem zelo presenečena in srce mi je močno zatrepetal, saj tega nisem pričakovala. Povabili so me na oder, kjer sta mi voditelja čestitala, dala priznanje in knjigo ter paket – veliko škatlo, polno drobnih pozornosti, ki so jih prispevali sponzorji. Skupaj smo se fotografirali in odšla sem nazaj na svoj sedež, a še vedno nisem mogla verjeti, da je to res: »Moja pravljica bo izšla v samostojni slikanici, ki jo bo izdala založba SMART-TEAM!« Bila sem zelo vesela. Prireditev se je bližala koncu. Za zaključek smo zapeli Domišljijsko himno, nato pa so v zrak poleteli številni pisani baloni, ki so jih nekateri udeleženci prinesli s seboj. Pred slovesom je sledila le še skupinska fotografija vseh letošnjih zmagovalcev. In nato smo se razšli. Pri izhodu so nas sponzorji pogostili s sokom in jogurtom ter nas obdarili s slikanico. Ta prireditev mi bo še dolgo ostala v lepem spominu, saj me bo nanjo spominjala moja slikanica. Želim pa si, da bi v prihodnje to uspelo še kateremu našemu učencu, da bi občutil to veselje in srečo.

Špela Šuštarč, 4./8

PREDAVANJE O SPOLNOSTI

V sredo, 8. marca 2006, smo imeli 8. in 9. razred na naši šoli predavanje o spolnosti. Predavanje je trajalo štiri šolske ure. Vodili sta ga prijazni gospodični.

Za uvod sta nam prinesli slike. Vsak si je izbral svojo najljubšo ter se predstavil in povedal, zakaj si je izbral ravno to sliko. Nato smo dobili učne liste, na katerih so bile sličice spolnih organov. Poimenovali smo posamezne dele organov in se o njih pogovorili. Pogovarjali smo se tudi o znakih, ki se pojavijo v puberteti in našteji kontracepcijska sredstva ter razložili njihovo uporabo. Zatem smo pogledali videokaseto o nosečnosti. Videli smo, kako se človeški plod v maternici razvija v določenih časovnih obdobjih.

Za konec smo se razdelili v skupine in s pomočjo knjižic, ki smo jih dobili od predavateljic, naredili plakate, ki so nam zelo všeč.

Tina Marinč, 9./9

ŠOLSKA TAMBURAŠKA SKUPINA

Vse se je začelo jeseni leta 2003, ko smo videli ponudbo za novo tamburaško skupino. Nekateri smo bili navdušeni in se takoj prijavili. Začeli smo s prvimi vajami. Takrat nas je vodil g. Anton Grahek. Začeli smo s teorijo. Naučili smo se brati note, nato smo dobili v roke tamburice. Na začetku smo bili zelo nerodni, g. Grahek nas je neprestano popravljaj in zahteval od nas natančnost. Prva skladba, ki smo jo zaigrali je bila Kuža pazi. Tudi doma smo veliko vadili.

Naučili smo se še več novih pesmi. Prvi nastop smo imeli samo za starše. Počasi smo pridobivali več znanja

in začeli smo nastopati tudi na šolskih prireditvah. Zaigrali smo tudi moji sosedi,

ko je praznovala 90. rojstni dan. Za ta nastop smo se pripravili sami. Vsi so bili navdušeni nad našim igranjem in za nagrado smo odšli na pico. Zadnji nastop smo imeli na srečanju tamburaških skupin v Črnomlju. Zamenjali smo

tudi učitelja, sedaj nas uči Marko Željko. Vsi v skupini smo tudi dobri prijatelji.

Pridno bomo vadili še tako naprej in mogoče bomo kdaj tako dobri, kot je tamburaška skupina Dobreč.

Borut Dražumerič, 7./9

VOJAKA

V petek, 9. marca 2006 smo na naši šoli dobili nepričakovani obisk. Obiskat sta nas prišla dva vojaka slovenske vojske.

Vsi smo se hitro prerinili v učilnico za zgodovino. Vsi smo hoteli sedeti v prvi vrsti oz. čim bolj naprej, saj se nam to ne dogaja velikokrat. Vojaka sta se »utaborila« pred tablo, razgrnila sta svoj šotor in raztovorila nahrbtnik, ki sta ga prinesla s seboj. Vojaka sta nam rekla, da ju naj previdno in natančno poslušamo, kajti imela sta za nas pripravljene nagradne vprašanja. In seveda, kjer so nagradna vprašanja, tam je tudi nagrada! Za nagrado sta podelila čisto pravo vojaško spalno vrečo. Nagradno vprašanje sploh ni bilo težko. Nanj je prva odgovorila Lara in tako prejela spalno vrečo. Čestitam, vendar ji tudi malce zavidam!

Predstavitve mi je bila zelo všeč, ker na šolo ne pridejo vojaki vsak dan, ampak le enkrat na leto.

Jani Mušič, 9./9

Na našo šolo je prišla šahovska velemojstrica ga. Darja Kapš.

Začela se je učna ura. Najprej nam je povedala, kaj je šah, čemu je služil in kdaj so ga izumili.

Nato nam je zastavljala probleme, ki smo jih morali rešiti. Šlo nam je dobro.

Razdelili smo se v dve ekipi, ki sta igrali proti mojstrici, s tem, da mojstrica ni gledala na šahovsko polje. Seveda sta bili obe ekipi po nekaj minutah poraženi.

Tako se je končala poučna učna ura.

Matija Pupič, 9./9

SUPER V DRUŽBI TEKMOVALCEV

LOGIKA

Šolsko tekmovanje je potekalo 23. septembra 2005. Na razredni stopnji se je udeležilo 18 učencev (3./9, 3./8 in 4./8). Priznanja so dosegli Nina Helena Basarac (3./9), Kristjan Panjan (3./8) in Špela Šuštar (4./8).

Na predmetni stopnji se je tekmovanja udeležilo 25 učencev. Priznanja so dosegli Valentina Metež, Ivana Veršič, Urška Štrekelj, Matej Bahor in Lara Šuštar.

Na državno tekmovanje se se uvrstili Urška Štrekelj, Matej Bahor in Lara Šuštar.

mentorica: Ljiljana Jankovič

VESELA ŠOLA

Na razrednem tekmovanju, 2. februarja 2006, je tekmovalo 18 učencev od 3. do 9. razreda. Na šolsko tekmovanje, ki je potekalo 9. marca 2006, se je uvrstilo 8 učencev, ki so dosegli 70% možnih točk.

mentorica: Nada Klobučar

ANGLEŠKI JEZIK

Na šolskem tekmovanju, 25.11.2005, sta tekmovala dva učenca iz 9./9 razreda. To sta bila Matija Pupič in Lara Šuštar. Lara Šuštar je se je uvrstila na državno tekmovanje, ki je potekalo 27. januarja 2006. Usvojila je srebrno priznanje.

mentorica: Jožica Lah

ZGODOVINA

Na šolskem tekmovanju, 3. februarja 2006, je 11 učencev, in sicer 8 učenk iz 7./9, 2 učencev iz 8./9 in 1 učenec iz 9./9. Bronasto priznanje so prejeli Betka Mušič, Matej Bahor, Matija Pupič in Urška Štrekelj. Na državno tekmovanje, ki je potekalo 28. marca 2006, sta se uvrstila Betka Mušič in Matija Pupič.

mentorica: Anita Vrtin

KEMIJA (Preglovo priznanje)

Šolsko tekmovanje je bilo v ponedeljek, 30. januarja 2006, ob 13. uri. Tekmovanja se je udeležilo 5 učencev iz 8./9 in 5 učencev iz 9./9. Bronasto Preglovo priznanje je osvojila učenka Petra Lamut.

Državno tekmovanje je bilo v soboto, 11. marca 2006, na OŠ Semič.

mentor: Alojz Hudelja

SLOVENŠČINA (Cankarjevo priznanje)

Šolsko tekmovanje je potekalo 9. februarja 2006 ob 13.30. Tekmovalo je 6 učenk in sicer 5 učenk iz 8./9 in 1 učenka iz 9./9. Bronasti priznanji sta dosegli Lara Šuštar in Jasmina Gašperič. Obe učenki sta se uvrstili na vseslovensko (državno) tekmovanje.

Vseslovensko tekmovanje je potekalo 18. marca 2006 na Srednji šoli Črnomelj.

mentorica: Nataša Podhostnik

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI READING BADGE

Na tekmovanje, ki je potekalo 13. marca 2006 se je prijavilo 38 učencev od 4. do 9. razreda. Zlato priznanje je usvojilo 15 učencev, srebrno 20 učencev. Priznanje za sodelovanje prejmejo trije učenci.

mentorica: Jožica Lah

MATEMATIKA

Na šolskem tekmovanju, ki je bilo 16. marca 2006. Bronasto priznanje je prejelo 16 učencev na razredni stopnji in 8 učencev na predmetni stopnji. Na področno tekmovanje so se uvrstili 4 učenci: Maja Puhek, Urška Štrekelj, Matej Bahor in Lara Šuštar.

mentorice: učiteljice razrednega pouka in
Ljiljana Jankovič

FIZIKA

Na šolskem tekmovanju (11. marca 2006) je tekmovalo 5 učencev. Bronasto priznanje sta usvojili Petra Lamut in Tina Marinč.

mentorica: Ljiljana Jankovič

NAŠI SUPER PISATELJI IN PESNIKI

MOJ LJUBLJENEC

MOJI MUCI JE IME TIGA. RADA SE IGRA. IMA MODRE OČI IN TIGRAST KOŽUH. LEPO JI JE, KO JO BOŽAM. RADA JE MAČJO HRANO. RADA LOVI MIŠI. BOJI SE MOJEGA PSA. VSAKO LETO RODI LEPE MUCIKE. MOJA MUCA IMA RADA SVOJE MLADIČKE. RADA IMA TUDI MENE. TUDI JAZ JO IMAM RADA.

Kaja Metež, 1./9

MOJ LJUBLJENEC JE KUŽA. IME MU JE BOBI. JE ZELO VELIK IN STAR. RAD SE IGRA IN LAJA NA POŠTARJA.

Špela Garantini, 1./9

VAR JE IME MOJEMU PSU. ŽIVI ZUNAJ V SVOJEM PESJAKU. JE ZELO VELIK IN PRIJAZEN. SKRIBIM ZA VAROVO HRANO IN VODO. VČASIH GA Z ATIJEM PELJEM NA SPREHOD. IMAM GA ZELO RADA. ZOBNA MIŠKA PA MI JE PRINESLA RIBICE. ŽIVIJO V AKVARIJU. REDNO JIH HRANIM IN SKRIBIM TUDI ZA NJIH. DALA SEM JIM IMENA: ZLATKA, ZEBRICA, BELKA, MAVRIJAN, PISANKA, MODRIJANKA. TUDI NJIH IMAM RADA.

Manca Matkovič, 1./9

MOJ LJUBLJENEC JE MUCA. SKRIBIM, DA NE GRE NA CESTO. DAJEM JI JESTI. VSAK DAN JO POČEŠEM. ZVEČER JO ODNESEM SPAT V KURILNICO NA TOPLO. ZDAJ MORAM PAZITI, DA NE LOVI PTIC.

Eva Mušič, 1./9

MOJ LJUBLJENEC JE MUCA. POIMENOVALA SEM JO SNEŽKA. JE BELE BARVE IN RADA JE MESO. ZELO RADA SE IGRA.

Žana Jesih, 1./9

MOJ LJUBLJENEC JE MUCA. KLIČEMO JO KAR MUCA. JE VELIKA. IMA DOLGO DLAKO. JE SIVE SVETLE BARVE. NAJRAJE JE MESO IN MLEKO. NAJRAJE SPI V GARAŽI POD RADIATORJEM. VSAK VEČER JO NAHRANIM. RADA SE IGRA Z VRVICO IN RADA SE CRKLJA. VSI JO IMAMO RADI.

David Lozar, 1./9

IME MU JE HERKO. JE MAČEK. IMA RUMENO – RJAVO DLAKO IN SE RAD IGRA. NAJLEPŠE MU JE, KO GA PRIPELJEM V DNEVNO SOBO IN SE GREJE PRED KAMINOM. TAKRAT ME BOŽA S TAČKAMI IN SE STISKA K MENI. IMAM GA ZELO RADA.

Katja Gašperič, 1./9

DOMAČE ŽIVALI IMAM ZELO RADA, ŠE POSEBEJ TISTE, KI SO PRIJAZNE IN SE PUSTIJO BOŽATI. DOMA NIMAMO NOBENE ŽIVALI, KER SMO VELIKO ZDOMA. PRI STARI MAMI IMAJO MUCO PIKO, S KATERO SE VELIKO IGRAM. JE BELE BARVE S ČRNIMI PROGRAMI IN JE ZELO MIRNA. KO PRIDEMO NA OBISK, SEM VEDNO Z NJO. VČASIH JO TUDI HRANIM. ŽELIM SI, DA BI TUDI DOMA IMELA TAKŠNO MUCO.

Tjaša Rogina, 1./9

MOJ LJUBLJENEC JE KUŽA RUNO. IMA DOLGO DLAKO IN RJAVE OČI. KO JE LEPO VREME, GA PELJEM NA SPREHOD IN SE Z NJIM IGRAM. KER ŽIVIM V STANOVANJU, IMAM RUNA PRI STARI MAMI.

Dali Gorše, 1./9

MOJEMU LJUBLJENČKU JE IME BONI. TO JE MAJHEN, MEHAK MUC Z ZELENIMI OČMI. JE IGRIV IN TUDI NAGAJIV, SAJ ZELO RAD PO TLEH KOTALI MOJE BARVICE. VEDNO POSKRIBIM, DA IMA DOVOLJ HRANE, MLEKA IN SVEŽE VODE. BONI JE PRAVI POŽERUŠČEK, KAR SE MU TUDI POZNA. PO SEBI IMA RAZPOREJENO SIVO IN ČRNO DLAKO.

ZATO MU PRAVIM TUDI TIGRČEK. KER JE ŠE MAJHEN, SE RAD CRKLJA IN VELIKO SPI. SVOJEGA MUCKA IMAM ZELO RADA.

Nastja Gorše, 1./9

IMAM ŠTIRI KUŽKE. PSICI JE IME BRINA IN IMA TRI MLADIČKE, KER SMO ENEGA PODARILI. IME JIM JE ČRNI, BELA IN PIKICA. RADI JEJO PASJE BRIKETE IN OSTALO HRANO. RADI SE SKRIVAJO IN IGRAJO Z MANO. PSICO JE ŽE DVAKRAT POVOZIL AVTO. NAZADNJE JE KOMAJ OSTALA ŽIVA. ODPELJALI SMO JO K VETERINARJU, KJER JE BILA 4 URE NA OPERACIJI. ČEZ PET DNI JE POLEGLA PET MLADIČKOV. EDEN JE BIL ROJEN ŽE MRTEV, DRUGI PA ČEZ 14 DNI. TRI KUŽKE BI RADI ODDALI DOBRIM LJUDEM. IMAMO TUDI LESNO SOVO Z IMENOM PIA. OČI JO JE NAŠEL NA CESTI, KER JE TUDI NJO ZBIL AVTO. KER JE SEDAŽ ŽE V REDU, JO BOMO SPOMLADI SPUSTILI NA SVOBODO.

Ana Štajdohar, 1./9

MOJA ŽIVAL JE HRČEK. IME MU JE SNEŽENI MOŽ. TA ŽIVAL MI JE NAJLEPŠA. HRČEK MI JE LEP, KER LAHKO TEČE V KROGU IN KER JE MEHAK NA OTIP. RAD BI GA IMEL TUDI DOMA.

Aleš Basarac, 1./9

DEŽNIK SEM

Vse dolgo poletje poležavam na polici in čakam, da bo začelo deževati. Nekega jesenskega deževnega dne me je Nika vzela s police in skupaj sva šla na sladoleđ. Ko je nehala deževati, me je skrbno pospravila nazaj na polico.

Luka Kuzma, 2./9

Živim v omari. Ko začne deževati, me Katja vzame, si obuje škornje, obleče dežni plašč in gre ven ter skače po lužah. Ko preneha deževati, me posuši, zapre in zopet grem počivat v omaro.

Katja Fortun, 2./9

Sem Jasminin dežnik. Nekega dne, ko je deževalo, me je Jasmina vzela s seboj na izlet. Videl sem veliko zanimivih stvari in krajev.

Tanja Mihelič, 2./9

Včeraj me je Jan vzel s seboj. Deževalo je. Dokler je deževalo, je skakal z menoj po lužah. Ko je prenehalo deževati, me je pustil kar zunaj. Dobro, da se je kasneje spomnil name in me prišel iskat, saj bi me bilo ponoči strah samega zunaj.

Špela Švajger, 2./9

TORBA SEM

Sem rdeča šolska torba. Moj lastnik je nemarni Franc, ki me vedno, ko pride iz šole, vrže v kot in me sploh ne pogleda do naslednjega jutra, ko me zopet nese v šolo. Zato sem vedno žalostna.

Nuša Simonič, 2./9

Nekega dne, ko je zazvonil šolski zvonec, sva šla z Luko domov. Ker imam že dolgo na dnu luknjo, je iz mene padel zvezek. Še sreča, da ga je Luka opazil in pobral. Doma se je končno spomnil, da me je dal mami, da je luknjo zašila.

Luka Kuzma, 2./9

Sem vijoličaste barve in se bleščim. Vsak dan prenašam težke zvezke in knjige, a mi ni Tadej za to nič hvaležen. Ko me prinese iz šole, me vrže v kot, da me močno zaboli. Takrat mu skrijem zvezek, da ne more napisati naloge in je v šoli kregan.

Tadej Žagar, 2./9

Sem siva Tanjina torba. Živim kar v šolski omarici. Ko se prične pouk, me Tanja povleče iz omarice, ker ima v meni zvezke, knjige in puščico. Ob koncu pouka pa zopet pristanem v omarici.

Tanja Matkovič, 2./9

DARILO PRESENEČENJA

Včeraj zjutraj me je zbudil poštar. Prinesel je velik paket zame. Paket sem odnesla v sobo. Nisem vedela, od koga je. Hitro sem ga odprla in v njem

zagledala čudovit božični vlak. Bila sem navdušena. Zraven je bilo kratko pisemce od babice, ki mi je poslala darilo od Miklavža. Vesela sem stekla k očku, ki mi je pomagal sestaviti vlak. Še pozno v večer smo sedeli ob vlaku in prepevali.

Špela Prijanovič, 3./8

NEPLAVALEC

Z družino smo šli na morje. Mislila sem, da znam plavati. Zdelo se mi je čisto lahko. Skočila sem v vodo, ko sem videla očka. Voda mi je v hipu zalila nos in usta. Mahala sem kot nora, a ni nič pomagalo. Komaj sem zbrala dovolj moči in zakričala očku, naj mi pomaga. Zgrabile so me očkove močne roke in me odnesle do obale. Zelo sem bila prestrašena.

Ko sem videla očka, kako plava, sem mislila, da je to lahko, a zdaj vem, da se moram naučiti plavati.

Brigita Juršak, 3./8

ZMEDEN ROJSTNI DAN

P ribliževala se je sobota. Tadej je komaj čakal na svoje prijatelje, ki jih je povabil na rojstni dan. S seboj so prinesli darila, ki se jih je najbolj razveselil.

Tadej je vprašal mamo, ali lahko razreže torto. Dovolila mu je. Ko je Tadej rezal torto, je zmanjkalo elektrike, ker je zunaj na debelo snežilo. Med rezanjem ga je Tine porinil v torto. Tako je nastala v hiši zmeda. Tadej in Tine sta padla v torto. Potem pa se je naenkrat zopet prižgala luč. Vsi so se začeli glasno smejeti, vendar zabave je bilo konec, saj od torte ni ostalo ničesar.

Potem so se odpravili v slaščičarno in naročili vsak kos torte. Ko so se najedli, so se odpravili domov. Tako se je končal zmeden rojstni dan, vendar bo Tadeju ostal v nepozabnem spominu.

deklice 3./8

MOJ PRVI GOL

Oči me je odpeljal na mojo prvo tekmo. Komaj sem čakal, da se bova odpravila od doma. Ko sem stopil prvič na igrišče, sem imel veliko tremo. Igra se je začela. Igrali

smo in eden mi je podal žogo. Podal sem jo drugemu in stekel v kazenski prostor. Po lepi podaji Matica sem zadel lep gol z glavo. Na tribunah so vsi kričali od navdušenja.

Še danes sem ponosen na svoj zmagoviti gol v zadnji minuti tekme.

Živko Blagojevič, 3./8

O OPICI ARTI IN NJENI PRIJATELJICI IRKI

O pica Arta in opica Irka sta najboljši prijateljici.

Vedno sta se igrali v pragozdu in vedno sta bili nasmejanih lic. Nekega dne so prišli v pragozd divji lovci. Opici sta se prestrašili. Še prav, da se opica Arta ni močno prestrašila. Hitro je sestavila načrt, kako bosta pregnali divje lovce. Najprej je Irka skočila enemu lovcu na glavo, nato pa še Arta drugemu. Lovci so se tako prestrašili in so vsi skupaj zbežali. Irka se je zasmejala in rekla: »Mislim, da jih več nikoli ne bova videli.«

In tako sta obe postali kraljici pragozda. Tako je namreč predlagal kralj lev.

Živko Blagojevič, 3./8

SMREČICA

D raga smrečica,
ti me braniš dan za dnem,
jaz pa ljudem ne povem,
da imaš skrivno moč,
ki žele si jo na vso moč.

Mene pa je dedek Mraz
neko noč obiskal
in mi dal tako moč,
da lahko se spremenim
v kakršno koli žival.

Smrečica pa zajčka spomni,
da je novo leto,
zato pa zdaj hitro spat,
da ti dedek Mraz prinese
novih par copat.

Jan Gašperič, 3./8

BORIS POMAGA MAMI

»D obro jutro, mama,« pozdravi medo Boris. »Si dobro spala?«
»Ne prav dobro,« potoži mama.
»Ne počutim se najbolje. Čez dan bom ostala v

postelji, tako da bom jutri popolnoma pri močeh.« Boris prisede k njej na posteljo. »Mama, ti lahko pomagam?« vpraša Boris. »Seveda lahko,« odgovori mama. Boris odide v kuhinjo. V skodelico nalije mleko in namaže med na kruh. Zajtrk položi na pladenj in ga odnese mami. »Tako dobrega kruha z medom nisem jedla še nikoli,« zadovoljno pravi mama. »Zdaj bom pomil posodo,« se odloči Boris. Previdno pomije skodelice in krožnike, jih pobriše in zloži v omaro. »Kaj bomo pa večerjali?« se spomni Boris. »Grem po nakupih.« Mama svetuje Borisu, naj gre v trgovino na koncu ulice. Pot do nje ni niti malo nevarna. V trgovini medo Boris do vrha napolni nakupovalni voziček. Kupi največji lonček medu, marmelado, mleko, piškote in sveže rogljičke. In seveda, zavojček bonbonov za bolno mamo. Ko se Boris vrne domov, se loti pranja perila. Mama mu razloži, kaj vse mora postoriti. Najprej namoči brisače in robčke, nato jih zdrgne v milnici in jih na koncu obesi na vrvico v kopalnici. Za vsak kos perila ima na voljo ščipalko druge barve. Boris sestavi pravo mavrico. »Samo še jedilnico pometem, pa bom končal,« si reče Boris. V roke vzame metlo in z njo potegne pod mizo, stoli, vzdolž vrat in po kotih. Od silnega pometanja ga kmalu začnejo boleti roke. Jój, kako je že utrujen! »Mama končal sem,« zavzdihne Boris.

»Ti moj korenjak,« ga pohvali mama, vsa nasmejana. »Pridi k meni, da te močno objamem.« In medo Boris z veseljem zleze k mami v posteljo. In tako sta živela srečno do konca svojih dni.

Brigita Juršak, 3./8

STRAŠILO MI JE POVEDALO

✓ la sem na lep jesenski sprehod. Sprehajala sem se po travnikih in poljih ter na neki njivi srečala strašilo. Najprej sem si ga ogledovala, nato pa mi je začelo nekaj pripovedovati.

Pripovedovalo mi je, kaj se mu je pripetilo, ko je odganjalo vrane na polju. Reklo mi je, da so ga vrane močno skljuvale po glavi. Slama mu je štrlela na vse strani. Zasmililo se mi je, zato sem pobrala slamo po tleh in mu jo zatlačila nazaj v glavo. Popravila sem mu še klobuk in

zdaj je izgledalo kot pravo strašilo. Zahvalilo se mi je in reklo, da bo odslej bolj odganjalo ptice. Odpravila sem se domov in mu obljubila, da ga bom še obiskala. Doma sem staršem pripovedovala, kaj se mi je zgodilo. A mi ni nihče verjel!

Brigita Juršak, 3./8

JAZ SEM ČAROVNICA MAJDA

D a se vam predstavim. Sem coprnica Majda. Ime mi je izbrala moja mama Frajda. Očetu je ime Fredi, otroci mu pravijo rdeči, zeleni in črni Fredi. Moji prijateljci je ime tudi izbrala njena mama Luna. Ime ji je Anamarija. Najini učiteljci je ime Mare in zato nam je spesnila pesmico Mare. PRISLUHNI! »Mare, Mare, Marica, ti boš moja deklica, an cvaj draj, tri korake pa nazaj.« To je kratka pesmica, veste. Ali veste, da se mi med poukom pogovarjamo o naših željah? Nekega dne sem se zamislila in rekla, da bi tako rada čarala, ampak sem še premajhna in nimam veliko moči, da bi to storila. Storila sem nekaj nenavadnega. Babici Marički sem rekla, naj me začara tako odraslo, da bom imela veliko moči za čarovnije. Začarala me je in ko sem se videla v ogledalu, sem se začudila. Čutila sem moč za čarovnije. Prvič sem začarala klobčič v mačko, ki sem si jo vedno želela. Tako sem odraščala in čarala.

coprnica Majda: Ines Kobetič, 4./8

PRI STARI MAMI

F soboto sm šla k stari mami. Pelala sm se z beciklom. Tam sm prišla jako zmatrana i žedna. Stara mama mi je hitro dala čaja i komad kruha z mesom. Potle sm ji pomagala slagat drva. Vmes med delom smo se ga pomenale. Ko je šla ona kuhat južino, sm ja prinesla paradajze iz nive. Skupaj smo zrihtale mizo i pozvale starega tato, da je prišl jest.

Ko smo pojeli, sm pospavila talare i si smo šli malo počivat, ki smo bili trudni. Pole je prišl ati. Iz nive smo pripelali krmo i unda smo midva prošli domu – ja z beciklom i on z autom.

Špela Šuštarčič, 4./8

ZELENJAVNA ŽUPA

Bila je sobota. Rano zjutraj sem se stala. Bila sem zmatrana, a sem znala, da bom danes jaz skuhalo južino. Misla sem, kaj naj zrihtam. Aha, že znam. Jeli bomo zelenjavno župo. Na olju sem prepražila luk. Olupila sem krompir, koromado in korenček. Vse skupaj sem dala na luk in zalila z vodo. Ko je bilo kuhano, sem začinila z vegeto in rdečo papriko. Pustila sem, da še malo vreje. Mojo zelenjavno župo so pohvalili in so rekli, da bom še lahko kuhala.

Anja Švajger, 4./8

GUMITVIST

Fčera je prišla z beciklom k meni Špela. Hteli smo se igrati gumitvist, a nas je bilo premalo, zato smo pozvale še Darijo. Vse skupa smo se igrale do noči i bilo je lepo. Zvečer, ko je bilo več tma, so prišle Darija i Špela domu, a i ja sm mogla nuter, ker me je mama že zvala.

Polona Hudelja, 4./8

MALICA

Ko zvonec konec ure zazvoni,
vsak od nas pisalo hitro odloži,
od miz se odrinemo,
ker na malico se nam mudi.

Učiteljica za nami včasih še kriči,
da rok si nismo še umili vsi,
a mi je ne poslušamo,
ker lačni smo zelo.

V koloni po stopnicah
v jedilnico zdravimo,
hrano in pijačo
na pladenj si zložimo.

Za mize se posedemo,
o marsičem razpredamo,
ravnateljica zakriči:

»S polnimi usti se ne govori!«

Špela Šuštaršič, 4./8

ZMEŠNJAVA V MOJI SOBI

Vnedeljo ponoči me je zbudil nenavaden hrup. Prižgala sem luč in videla, da so moji predmeti v sobi oživali. Najprej sem mislila, da sanjam, potem pa so me začele knjige tepsti po glavi, svinčniki so se začeli zvijati in skakati po mizi, stol je začel plesati po sobi, črke iz knjig so se začele loviti, postelja in omare so dobile noge ter skoraj zbežale iz sobe, rože so si začele puliti lase, radio je kar sam mešal kanale in spreminjal moč glasnosti, copati sta dobili krila, nogavice so se zvijale kot kače, torba je postala podobna čmrlju iz blaga, predali omar so se zapirali in odpirali tako, da se je slišalo kot bobnanje, in predmeti v njih so se premetavali. Kmalu zatem so bili vsi predmeti v zraku, celo stojalo za CD-je in CD-ji. V vsej tej zmešnjavi nisem vedela, kaj bi; ali bi ostala in poklicala starše ali bi zbežala iz sobe. Ko sem hotela poklicati starše, je zazvonila budilka. V trenutku so postali vsi predmeti čisto običajni in videti je bilo, kot da se ne bo nič zgodilo. Le jaz sem sedela na postelji z odprtimi očmi in prepričana sem bila, da to niso bile sanje.

Špela Šuštaršič, 4./8

DEŽNA KAPLJICA MAJA

Jaz sem dežna kapljica Maja. Pred nekaj dnevi sem bila rosa na zeleni travi. Posijalo je sonce in počasi sem začela izhlapevati v zrak. Prišla sem v velik oblak. V oblaku so bile zbrane nekatere kapljice. Spoznala sem prijateljico Tino. Tina je bila kapljica iz potočka. Oblak je postajal vse težji in za nove kapljice ni bilo več prostora. Kapljice smo se usule iz oblaka in začele močiti zemljo. Padla sem na cvetočo rožico, ki je bila že zelo žejna.

Tanja Štefanič, 4./8

IZLET V LONDON

Vakciji zbiranja starega papirja sem zbrala 1750 kg papirja in tako postala skupna zmagovalka vseh oddaj Šport-špas. Za

nagrado bi morala iti na 11-dnevni tečaj angleškega jezika v Anglijo, ker pa sem premlada (stara bi morala biti 14 let), nam je agencija ponudila družinski izlet v London. Tega se je razveselila vsa družina, saj smo imeli zasluge za zmago vsi družinski člani. Vse poletne počitnice smo preživeli v pričakovanju obvestila potovalne agencije. In končno so nam določili datum: 2. december 2005.

Vsi smo si vzeli dopust. Zjutraj smo bili nervozni, ko smo pakirali nahrbtnike, saj nismo hoteli ničesar pustiti doma. Pozno popoldan smo se odpeljali v Ljubljano, kjer nas je v Tivoliju pričakala vodička Petra. Povedala nam je, da je London eno največjih evropskih mest, da ima približno 8 milijonov prebivalcev (za 4 Slovenije) in da ga vsako leto obišče več milijonov turistov. Odpeljali smo se na letališče Treviso v Italiji, ki pa je 8-krat manjše od našega Brnika. Tu smo se najprej prijavi, dobili smo karte, stehali nahrbtnike in odšli na rentgen. Detektor kovin mi je piskal. Ugotovili smo, da so krivi »neti« na čevljih in zadruga na jopici. Prišli smo do letala. Potnikov je bilo zelo veliko, kljub temu pa smo lahko šli prvi na letalo, saj smo bili družina z majhnimi otroki. Prva vožnja z letalom je verjetno za vsakega nekaj posebnega. Tudi zame je bila. Sam polet je trajal dve uri in je bil zaradi slabega vremena zelo nemiren, a nas ni bilo prav nič strah. London ima 4 letališča. Mi smo pristali na letališču Luton, ki je eno manjših. Od tam smo se z avtobusom še eno uro vozili v hotel Kenton House. Na cilju smo bili že pošteno utrujeni, zato smo odšli takoj spat. Naslednji dan smo zgodaj vstali, pozajtrkovali in se odpravili do podzemne železnice – metroja. Najprej smo si ogledali Cutty Sark – najhitrejšo ladjo v njenem času (z njo so prevažali čaj). Nato smo se povzpeli na Greenwich, od koder smo imeli čudovit razgled na mesto London. Pogledali smo si tudi ničelni poldnevnik. Sledila je vožnja s turistično ladjico, ki pluje po reki Temzi.

Z njene palube smo videli kar nekaj znamenitosti: Tower Bridge (z znamenitim dviznim mostom), London Eye (razgledna točka), The Tower of London (v 11. st. zgrajena trdnjava), županovo pisarno, vojaško ladjo iz 2. svetovne vojne, spremenjeno v muzej. Ob

dvanajstih smo prišli do znamenitega Big Bena. Tako smo v živo poslušali njegovo bitje. Kazalca na uri sta dolga približno dva metra in ju morajo redno nameščati, da kažeta točen čas. V bližini smo videli še parlament, katedralo, v kateri kronajo kralje in kraljice, in dom Tonija Blaira, znanega angleškega politika. Potem smo se skozi park sprehodili do Buckinghamske palače. Cesta, ki vodi do palače, je obarvana rdeče, zato ker je to kraljičina cesta. Zanimive so bile tudi angleške stanovanjske hiše. Bile so večinoma vrstne hiše, vse enakih barv, podobne kot jajce jajcu, razlikovale so se le po vhodnih vratih. Tudi dimnike imajo drugačne kot pri nas. Najbolj znana posebnost pa so nadstropni avtobusi, črni taksiji, rdeče telefonske govornice in rdeči poštni nabiralniki. Naš ogled Londona se je zaključil na živahnem trgu, polnem restavracij in trgovin. Ravno takrat se je ulil dež, zato smo prosti čas izkoristili za kosilo in ne za nakupovanje. S podzemno železnico smo se odpeljali nazaj do hotela. Tam nas je čakal avtobus, ki nas je popeljal na letališče, kjer smo prosti čas izkoristili za nakup razglednic in spominkov. Potem pa je bila pred nami samo še pot domov.

Izlet v London je bil čudovit, le da je bil veliiko prekratek. Vsi pa smo se strinjali, ko smo prišli domov, da je doma še vedno najlepše!

Špela Šušтариč, 4./8

NAJDENČEK

Bil je lep dan. Na dvorišču pred hišo sem se z bratranci igrala z žogo. Igrali smo se »ciljanega petelinčka.« Aljaž je žogo podal Mihi na drugi strani polja. Žoga pa se je odločila za drugo pot in se skotalila pod grm. Stekla sem za njo. Ko sem se sklonila, da bi jo pobrala, sem zagledala nekaj črnega in kosmatega, ki se je pritajilo pod grmom. Presenečeno sem odskočila. Ostali so to opazili in pritekli k meni.

»Kaj pa je tam spodaj?« je vprašal Mitja. »Pes je!« je zaklical Aljaž. Vsi smo počepnili in ga začeli klicati. Ampak zaman. Kuža je prestrašeno spremljal dogajanje okoli sebe. Ko pa smo se mu približali, je presunljivo zacvilil in se še bolj pritajil pod varen grmiček. Miha je stekel v hišo in prosil mamo za nekaj koščkov

salame. Pridrvel je nazaj, počepnil in položil rezine salame pred psa. Ta jih je najprej iz varne razdalje ovohal, potem pa se približal ter jih hlastno pojedel. Debelo smo pogledali. Ta pa res mora biti lačen! Priplazil se je izpod grma in takrat smo si ga dodobra ogledali. Bil je srednje velikosti, z izredno dolgim in kosmatim kožuščkom. Ušesa so mu ljubko stala pokonci, s svojimi rjavimi očmi pa je presenečeno gledal okoli. Zavihan repek je spominjal na zastavico in še zmeraj se radi pošalimo zaradi njega. Ko sva z mamico odhajali domov, nama je pes sledil. Mami je presenečeno pogledala, jaz pa sem ji v nekaj stavkih povedala, kaj je bilo. Kuža je šel z nama domov. Dali sva mu Poli salamo in lonček z vodo. Potem je domov prišel ati in takoj sem ga prosila, če ga lahko obdržim. Nekaj časa je premišljeval, potem pa prikimal. »To!« sem zavpila in se mu srečna vrgla okoli vratu. Minilo je nekaj dni, ko smo odšli na enodnevni izlet. Ko smo se zvečer vrnili, je Piko, tako sem ga poimenovala, čeprav nima nobene pike in je črn kot noč, veselo stekel k nam in lajal, kolikor so mu dale glasilke. Bil je tako vesel, ker smo se vrnili. Odkrila sem, da je tako miroljuben in prijazen, da nobeno žival ali človeka ne bi napadel brez razloga. Velikokrat mi je pomagal prebiti težke trenutke. Vedno se je rad poigral in to me je spravilo v boljšo voljo. Ko sem mu pogledala v oči, sem imela občutek, kot da gledam človeka. Tako razumevajoče te je pogledal, kot da ti želi nekaj povedati. Pozneje se je s terase preselil kar v našo hišo in si priboril blazino, na kateri zdaj leži. Tako me je minil strah, da bi morda pobegnil. Zdaj vem, da ne bo, ker je pri nas našel topel in varen dom.

Darija Štajdohar, 5./8

LILIPUTANEC V RAZREDU

Nekoga dne sem obiskal nek razred. Vrata so bila gromozanska in na pol priprta. Vstopil sem. Na nekakšnih gorah iz cevi in lesa so sedeli velikani, ki so imeli okrog vratov trakove. En velikan je stal pred gromozansko, zeleno, visečo trato. Ime mu je bilo Jaka, tako ga je vsaj poklical drugi velikan. Igral se je z neko cevko, ki jo je metal v zrak. Tik ob vratih sem zagledal belo stvar z luknjicami. Bila je votla. V njej je bila velika vreča.

Po rdeči, visoki cevi sem splezal na leseno polico, veliko za dve naši nogometni igrišči. Še tisti trenutek je velikan Jaka vrgel name velik pravokotni predmet, ki so ga imenovali zvezek. Z zadnjimi močmi mi je uspelo pobegniti iz tega čudnega razreda.

Uroš Simonič, 5./8

LILIPUTANEC V SLOVENSKEM RAZREDU

Danes sem šla domov že po peti uri. Imela sem srečo. Na tleh sem našla Liliputančev dnevnik. Pisalo je:

»Danes me je moj prečudoviti balon ponesel v precej čudno deželo. Najprej nisem mogel vanjo, ker jo je varovala neznana snov, ki te ne spusti naprej. Ugotovil sem, da je to pravzaprav stena, ki ločuje svet velikanov od vetrovnega. Kmalu se mi je posvetilo, da na ta način ne bom prišel v deželo. Hotel sem odnehati. Ravno, ko sem hotel oditi, me je močan piš vetra odnesel v deželo velikanov skozi steno, ki se je malce odmaknila.«

Tukaj sem se ustavila. Začela sem se spraševati, kaj je Liliputanec opisoval. Tedaj se mi je posvetilo, da je opisoval okno. Nadaljevala sem z branjem:

»Tukaj, v tej deželi, je kar tiho, a takrat se je oglasila zelo glasna žival »diiin«. Hitro sem se skril pred neznano živaljo. Ravno takrat so v prostor stopili velikansko-gromozanski velikani. Na hrbtu so nosili raznobarvne vreče z dvema naramnicama, a uporabljali so le eno. Iz teh vreč so vlekli velikanske knjige. Nekatere so bile popisane, nekatere pa ne.«

Spet sem se ustavila. Tokrat pa res ni bilo težko ugotoviti, kaj je Liliputanec opisoval. Seveda, torbo, učbenike in zvezke.

»Ko sem pogledal na stene tega sveta, sem se zelo ustrašil, saj sem videl glave velikanov. Bilo jih je okoli dvajset. Sami moški in ena ženska.

Morda pa so kaj zagrešili in so jih zato obglavili ter njihove glave obesili na steno. Šele tedaj sem opazil, da sem pristal pod čudnim drevesom s štirimi debli in ploščato krošnjo. Velikani so nanje odlagali knjige. Res čudno! Ko sem prišel do prvega drevesa v prvi vrsti, sem zagledal fanta, ki si je neprestano vrtal po nosu. V tem čudežnem svetu pa mi je bila najbolj všeč velika, zelena stvar, po kateri so velikani risali

čudne znake z belo podolgovato živaljo. Tej živali ne bi nikoli pripisal, da je žival, če ne bi spuščala groznih, piskajočih glasov, medtem ko so jo vlekli po zelenem travniku. Kmalu za tem, ko se je zelo glasna žival spet oglasila »dliiiiin«, sem se odločil, da bom popravil svoj balon in odšel raziskovat nove neznane deže.

Podpis: Lilibirin Podhostnik«

Nehala sem brati in odšla domov pokazat ta čudoviti dnevnik.

Valentina Metez, 5./8

NAJMLAJŠI SIN IN ZLATA PTIČKA

Nekoč za devetimi gorami je živel kralj. Imel je tri sinove.

Nekega dne se je najmlajši sin odločil, da pojde po svetu. Oče mu je dal pet zlatnikov rekoč, da bo imel za hrano. Prišel je dan za odhod. Grajska kuharica je najmlajšemu sinu naredila nekaj dobrot in jih zavila v culo. Ko je sin tako hodil, je zagledal drobno ptičko na prelepem drevesu. Lepo je pela. Ko se ji je približal, se je ustrašila in odletela. Čez nekaj časa je spet prišla nazaj. Mladenič je videl, kako si je nosila čudno verižico v kljunu. Potihoma se je priplazil do drevesa in opazoval ptičko. Priletela je naravnost predenj. Tedaj jo je lahko občudoval. Bila je zlata. Mladenič se je obrnil, kakor da bo odšel. Ptička mu je rekla, da je zakleta in da ji naj pomaga. Prosila ga je, naj pojde v sosednjo vas in tam poišče dve živali, in sicer ovco in psa. Mladenič je takoj odšel. V vasi je našel psa in ovco. Vsi trije so se ustavili pri revnem kmetu in ga prosili, če jim proda malo sena. Kmet jim je dal seno, mladenič pa mu je v zameno dal tri zlatnike. Mladenič je ovco nahranil s senom, sam pa je odvezal culo in dal pol dobrot psu, pol pa jih je sam pojedel. Ko so se do sitega najedli, so odšli nazaj v gozd, kjer jih je že čakala ptička.

Odletela je na drevo in prinesla verižico. S psom, ovco in mladeničem so naredili krog, v katerega je ptička postavila verižico. V hipu se je spremenila v zalo deklico, pes in ovca pa sta postala kmeta in odšla pomagat revnemu kmetu, ki jim je prodal seno.

Mladenič in deklica sta odšla na grad k očetu in se kmalu poročila. Tako sta živela srečno do konca svojih dni.

Nejc Panjan, 5./8

NAOČNIK IN OČALNIK MED VESOLJCI

Naočnik in Očalnik sta prišla v hotel, ki je bil prazen, kajti ostali gostje so odšli na izlet. Zato sta imela čas za razmislek. Potopila sta se v misli. Čez čas pa je mojster Naočnik dejal: »To zagotovo niso bile sanje, saj se potem o tem ne bi razširile govorice.« Mojster Očalnik je prikimal in se še bolj poglobil v misli. Naočnik je ugotovil, da ne bo nič dosegel, če bo še naprej govoril, zato se je tudi sam zamislil. Tako sta sedela in premišljevala še kakšnih deset minut, ko se je oglasil Očalnik: »Ta primer morava raziskati.« »To vem. Vprašanje pa je, kako,« je vzkliknil Naočnik. V tistem trenutku so v hotel vstopili gostje in mojstra sta se urno pobrala v svojo sobo, da ju ne bi spraševali, kaj sta odkrila. V sobi sta odšla vsak v svoj kot in se znova poglobila v misli. Čez čas sta oba v istem hipu vzkliknili: »Narediti morava načrt!« Usedla sta se in mojster Naočnik je začel: »Še enkrat se bova morala vrniti k jezeru in ko bodo tista bitja zapustila vesoljsko ladjo, bova odšla vanjo, seveda preoblečena v vesoljca. Kako bova letela, pa še ne vem. Skrila se bova in počakala, da pridejo nazaj ter skupaj z nama odletijo. Ko bomo prispeli, bova počakala, da izstopijo. Nato bova šla za njimi ter jim skušala dopovedati, da se takrat, ko so oni na Zemlji, dogajajo čudne reči.« »To je super načrt, vendar morava takoj k jezeru,« je odvrnil Očalnik, prevzet od navdušenja nad Naočnikovim načrtom. Hitro sta se oblekla v bela oblačila ter si na glavo nataknila vsak svojo okroglo posodo, ki je bila sicer namenjena ribicam. Tako sta si namreč domišljala neznane leteče postave človeške oblike. Pohitela sta k jezeru.

Prišla sta ravno v tistem trenutku, ko je prispela vesoljska ladja. Hitro sta se skrila, da ju ne bi opazili. Naenkrat pa sta začela zehati in zehati, dokler ju ni premagal spanec. Že čez hip sta se dvignila in začela leteti proti vesoljski ladji, kakor takrat, ko sta bila v planinskem domu, le da je bilo tokrat malo drugače. Nista letela proti vesoljski ladji, temveč okrog nje. Ko sta priletela do vrat, sta se zbudila. Vsa zmedena sta se odpravila nazaj v hotel in se več nista lotila

raziskovanja stopinj v zraku, saj sta ugotovila, da to nima smisla, če bosta vedno zaspala.

Tjaša Šterk, 5./8

DRAGI HARRY POTTER!

○dkar te poznam, te želim videti v živo. Vedno, ko te gledam po televiziji (uh, kako si slaven), želim tvoj avtogram. Slišala sem, da si posnel nov film »Harry Potter in Ognjeni kelih«. Upam, da ga bom šla 23. 12. 2005 ob 19. uri gledat v kino. Ali mi zaupaš, kaj se bo dogajalo v filmu »Ognjeni kelih«? Koliko časa ste snemali film? Doma imam celo sobo polepljeno s tvojimi posterji. Kam pogledam, tam piše Harry Potter. Sedaj veš, da te želim videti v živo. Z mojo sestro Saro spiva v isti sobi. Tudi ona te želi videti v živo. Ko bom večja in bom imela več denarja, bom mogoče odpotovala k tebi v tujino. Zato se sedaj učim, da bom imela dobro službo in bom lahko prišla k tebi. Nisem si še ogledala vseh tvojih filmov, si jih pa želim. Če se bom kaj spomnila, ti bom pisala. Do takrat pa adijo.

Piši mi kaj!

Polona Gorše, 5./8

DRAGA TETA MARIJA!

Dolgo je, kar si bila pri nas. V tem času se je veliko spremenilo. Jaz sem že v 5. razredu in na višji stopnji. Prejšnji teden smo v šoli dobili garderobne omarice. Zelo sem se jih razveselil. Vsak je dobil ključek za svojo omarico. So rumene, zelene, modre in rdeče barve. Moja je rdeča. V telovadnici smo pripravili dobrodelni koncert Korajža velja in Miklavžev bazar. Na njem smo prodajali svoje izdelke. Denar, ki smo ga dobili, smo dali za omarice. Na koncertu je pela tudi Petra s sošolko Betko.

Z Aljažem igrava v Rokometnem klubu Črnomelj. Večkrat sem na голу, včasih pa tudi igram. Včeraj smo igrali z RK Ribnica. Do sedaj smo 4 tekme izgubili, 4 pa zmagali. Do konca imamo še 6 tekem. Potrudili se bomo zmagovati.

Še vedno plešem pri folklori. Nastopali smo že na Hrvaškem in v Avstriji. Sedaj se učimo nov ples Lepa Anka. V decembru bomo nastopali z odraslimi folkloristi.

Igram tudi na tamburico. Sedaj nas uči сосед Marko. Je manj strog kot prejšnji učitelj.

Pri vas bo sedaj poletje in se boste kopali, pri nas pa zima in sneg. Dobil sem nove smuči, večje, in komaj čakam, da jih preizkusim. Upam, da kmalu pridete k nam na dopust.

Lepo te pozdravljam!

Simon Lamut, 5./8

POČASI SE DALEČ PRIDE

V velikem in temnem gozdu sta živela lisica in polž. Lisica je bila zvita in velikokrat je polžu zakuhalo kakšno nevšečnost.

Nekega dne je lisica polžu predlagala, da gresta tekmoval, kdo bo prej pritekel od enega grma do drugega. Lisica, ki je bila prepričana v svojo zmago, je polžu predlagala, da dobi zmagovalec nasprotnikovo hišo (brlog). Polž je predlagal tekmovalje na dve zmagi. Prvo tekmo je dobila lisica. Drugo tekmo pa je lisica tekmovala počasneje in zato je zmagal polž. Nato je prišla odločilna tekma. Polž je začel prvi, toda lisica ga je kmalu prehitela. Tik preden je lisica dosegla grm, se je izza njega pokazal lovec z uperjeno puško vanjo. Lisica se je prestrašila in zbežala proč. Lovec polža sploh ni opazil, zato je prišel prvi do grma. To je videla tudi lisica. Tako je polž zmagal in dobil stavo. Lisica je kljub svoji zvitosti ostala brez brloga.

Tudi v vsakdanjem življenju ne zmaga vedno močnejši in hitrejši. Velikokrat je za zmago potrebna tudi sreča.

Aleš Novak, 7./9

DRAGATUŠ

Dragatuš je vas, ki leži ob glavni cesti Črnomelj-Vinica, na vzpetini, ki je visoka 156 metrov.

Nahaja se v jugovzhodni Sloveniji. Je gručasta vas s približno 250 prebivalci. Vas se z izgradnjo novih hiš širi proti jugozahodu. V Dragatušu imajo dve trgovini, gostilno Župančičev hram, ki je znan po tem, da je v njej nekaj časa živel znan slovenski pesnik Oton Župančič. Imajo tudi osnovno šolo, ki nosi ime po partizanu komandantu Stanetu Rozmanu, šola je tudi pod okriljem čebelarkega društva.

Ob njej stoji 9 panjev čebel, 3 nakladni panji ter 6 a-ž panjev. Sredi vasi je cerkev Sv. Janeza Krstnika, pred njo stoji spomenik ubitim med NOB. V Dragatušu sta tudi dve obrtni delavnici, mizarska in mehanična delavnica. Imajo tudi pošto. Pod krajevno skupnost Dragatuš spada še 19 vasi. Največja in najlepša med njimi je Tanča Gora. S kmetijstvom se v zadnjem času ukvarja manj ljudi. Večina jih je zaposlenih v Črnomlju ali v Novem mestu. Dragatušci imajo vinograde na Snegopaju, na Tanči Gori ali na Knežini.

V Dragatušu deluje tudi znana tamburaška skupina KUD Dobroč ter folklorna skupina Dragatuš. Deluje tudi prostovoljno gasilsko društvo in aktiv kmečkih žena Dragatuš. Poleg tega ima Dragatuš svojo lovsko družino in še bi se kaj našlo.

Poleti se lahko udeležimo pohoda po Župančičevi poti v spomin na velikega pesnika. V bližini je Krajinski park Lahinja, Grajska gozdna učna pot v Obrhu ali pa se na sprehod odpravite med vinogradi na Tančo Goro, seveda v lastni žiriji.

(Podatke sem povzel po Krajevnem leksikonu Slovenije.)

Tomaž Basarac, 7./9

POČITNICE

Počitnice so najlepši del šolskega leta, saj se odpočiješ od naporne šole. Vendar so prekratke. Cel teden sem se veselila, da bom zunaj z Laro, vendar je neprenehoma snežilo. Sva se pa zato sankali in smučali. Veliko sem pomagala tudi mami in se tudi malce učila. Nekega dne je Laro nekaj pičilo in odločila se je, da greva kidat sneg na igrišču, da bova lahko igrali košarko. No, sneg sva počistili, potem pa se nama ni več ljubilo metati na koš. Naslednji dan pa smo se Jani, Lara in jaz odločili, da bomo naredili iglu. Ko smo ga naredili, so naju z Laro klicali prijatelji, naj prideva k njim. Res sva odšli. Pošteno sva jih zafrkavali, zato sva bili tudi pošteno »narižmani«. Posledice čutim še danes (vneto uho). Ta dan se je zgodilo še nekaj nepričakovanega. Ko sem pozno zvečer prišla domov, nisem čutila nog, zato sem se zavila v

odejo. Ko sem se malo otoplila, sem brala knjigo.

Z Laro sva se naslednje dni smučali, kepali, zabavali ... Tako so se počitnice hitro končale.

Betka Mušič, 8./9

GOVOREČA KNJIGA

Nekega dne se je Taja odpravila v mestno knjižnico, da bi si sposodila knjigo za domače branje. Tam je srečala svojega prijatelja Andreja. Vprašal jo je, če bi mu pomagala poiskati knjigo, ki govori o nadnaravnih bitjih, saj mora narediti projekt. Prehodila sta celotno knjižnico, a nista našla nobene zanimive knjige. Knjižničarka je bila starejša ženska. Nosila je zelo velika očala. Od kar je delala v knjižnici, se je vsak otrok bal. Bila je zelo skrivnostna. Za zeleno knjigo je povedala, da je ni v knjižnici, vendar ima eno tako doma. Povabila ju je, naj gresta k njej domov. Po končani službi ju je v starem kombiju odpeljala do svoje hiše. Po napisu na vratih sta ugotovila, da je to bila nekoč hiša strahov. Starka ju je odpeljala na podstrešje, kjer je hranila same čudne knjige. V roke jima je potisnila debelo knjigo in izginila za sosednjimi knjigami. Taja in Andrej sta si sama našla pot iz hiše. Nekaj metrov stran od vrat sta zaslišala glas. Andrej je pogledal proti knjigi in videl, da so se na platnicah pojavile oči in usta. Knjiga je začela govoriti nekaj v latinščini in na koncu rekla: »Nista še pripravljena.« Andreju je padla knjiga na tla. Namesto knjige je nastal vrtnec, ki je Andreja in Tajo odnesel domov v posteljo. Zjutraj, ko sta se zbudila, se nista ničesar spomnila. Njuno življenje se je nadaljevalo brez spomina na prejšnji dan.

Jasmina Gašperič, 8./9

INFORMATIVNI DAN

petek, 10. februarja 2006, je potekal informativni dan. Na ta dan sem se še posebej pripravil, ker sploh nisem vedel, kam bom šel na ogled šole. A v zadnjem trenutku sta me oče in mama usmerila na pravo pot. Predlagala sta mi, naj grem pogledat poklic elektrotehnik, smer računalništvo, kar se je kasneje izkazalo za zelo dober nasvet. V petek

sva z očetom odšla v Novo mesto v Šolski center Novo mesto. Tam so nas toplo sprejeli, kot da bi bili že njihovi dijaki. Med ostalimi učenci, ki so prišli na informativni dan, sem spoznal tudi nekaj starih znancev iz drugih belokranjskih šol, vendar se nisem imel časa pogovarjati. Bodoči profesorji so nam dali veliko podatkov o šoli in o samem delu. A najbolj mi je ostala v spominu misel, da z malo učenja in poslušanja pri pouku uspešno pripluješ do konca šolanja. Upam, da mi je ta informativni dan dal veliko koristnih informacij za vpis in nadaljnje šolanje.

Jani Mušič, 9./9

MOJ BRAT

Opisala bom svojega brata. Izbrala sem ga zato, ker je čudovita oseba in lahko o njem napišem veliko zanimivih stvari. Ime mu je Darjan, februarja naslednje leto bo napolnil 22 pomladi. Visok je 175 cm in težak 73 kg. Ima črne lase kot noč in kostanjevo rjave oči, ki so vedno polne dobre volje. Šolske klopi že tretje leto guli na fakulteti za šport v Ljubljani, kjer hoče postati kondicijski trener. Ker je priden študent in med tednom večinoma prebavlja študentsko hrano, za nož in vilice najraje poprime, kadar mami skuha dobro juho, zrezek in krompir. Drugače je tudi zelo sladkosned in obožuje domačo sadno rulado. V srednješolskih letih je živel samo od Coca-cole, sedaj pa popije tudi kozarec vode ali sadnega soka. Na cesti ga najlažje spoznaš po kavbojkah, ravnega ali na zvon kroja, in po večinoma pisanih majicah in puloverjih. Če ga pa iščete v Ljubljani, ga lahko skoraj vedno najdete na rolerjih ali kolesu. V prostem času rad poprime za miško in tipkovnico in odigra kakšno dobro igro, med tednom pa pridno dela in si tako nabira denar. Nemalo težav mu povzroča njegovo koleno, ki že od srednješolskih let ne deluje pravilno, ampak ga to ne ovira, da ne bi opustil svoje velike strasti - nogometa. Še vedno igra v študentski ligi in na veliko turnirjih doma in v Ljubljani. Na njegovi zunanosti ni nobenih posebnosti. Če ga pa dobro poznaš, vidiš, da je zelo dober človek. Zgleda, da se v njem pretaka neskončen vir energije in dobre volje, saj zna s svojim nasmehom polepšati zavožen dan. Rad

pomaga drugim in vedno je pripravljen pomagati, ko ga pokličeš, da ti razloži nejasnosti pri matematični nalogi. Z njim se lahko pogovarjaš o vsem in še več. Vsekakor se rad izogiba neprijetnim pogovorom npr. o šoli ali o delu. Po mami je podedoval tudi trmo in vzkipljivost, saj hitro povzdigne glas in se zapre v sobo, če mu kaj ni prav. Ampak tega je na srečo z leti vse manj.

Z njim se dobro razumem in upam, da bo ostal tak tudi naprej, saj je brez njegovega stavka: "O mala, kak' si kaj?", dan kar malo prazen.

Lara Šuštar, 9./9

KMALU SE BOM POSLOVILA OD ŠOLE

Deveti razred se je prevesil v tretjino in le še trije meseci me ločijo od dne, ko se bom poslovila od osnovnošolskih klopi. Ko sem hodila v nižje razrede, sem opazovala druge učence, kako odhajajo iz šole. Sedaj sem pa sama tik pred tem. Veliko sem razmišljala o svoji nadaljnji šoli že pred tremi leti, ko je moj brat zapuščal osnovno šolo. »Le kam bom odšla jaz?« sem spraševala sebe in starše.

Ko sem bila še majhna, sem si želela postati učiteljica. Danes me to več ne mika. Rada bi šla v tako šolo, da bi po šolanju z lahkoto dobila zaposlitev, da bi imela dobro plačo in takšno delo, ki bi me veselilo v življenju in bi ga z veseljem opravljala.

Na informativni dan sem odšla na ekonomsko šolo v Črnomelj in v Novo mesto. Po dolgem razmišljanju sem se sedaj dokončno odločila, da se bom vpisala na Srednjo ekonomsko šolo Črnomelj. Tam mi je bilo všeč tudi na informativnem dnevu, najbolj pa mi je všeč to, da je šola blizu doma.

Še vedno pa me kdo zmede z besedami, da bom težko dobila zaposlitev. Nekako bo že. Če bom imela dober uspeh, bom šla verjetno še kam naprej.

Upam, da se mi bodo sanje uresničile in da sem se prav odločila. Učitelji mi pravijo, da sem si izbrala zame primerno šolo. Pri odločitvi so mi pomagali tudi starši.

Nastja Puhek, 9./9

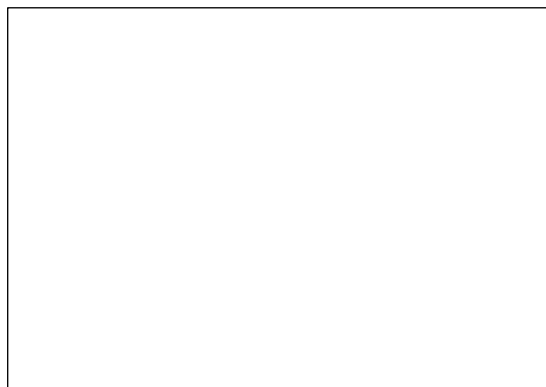
MOJE NAJBOLJŠE NOVO LETO

V najlepšem spominu imam novo leto, ki sem ga pričakala s sestrično Katarino in malo sestrično Nino pri meni doma. Ker so šli starši k sosedu v zidanico, sestri pa k starim staršem v Črnomelj, smo tako me tri ostale same doma.

Popoldne smo malo pospravile po hiši, nato pa pripravile večerjo. Po naši okusni večerji se je že slišalo začetno pokanje v naši in tudi sosednji vasi. Odšle smo ven, se pogovarjale, malo kepale in na sploh prijetno zabavale. Čas nam je hitro mineval in bližala se je polnoč. Gledale smo na vse strani, kako pokajo petarde, rakete in ostale pirotehnične stvari. Tudi me smo imele nekaj rimskih sveč, saj si drugega nismo upale prižgati. Par minut pred polnočjo smo si v roke vzele vsaka svoj kozarec z vinom, odšle na balkon in tam odštevale do novega

leta. Prišla je polnoč, ko smo nazdravile, zakričale SREČNO NOVO LETO in si voščile. Nekaj časa smo še opazovale svetleče rakete, nato pa odšle v sobo in nadaljevale z zabavo. Med zabavo smo pošiljale in prejemale SMS-sporočila z novoletno vsebino. Dve uri in pol po polnoči pa smo dobile obisk – nekaj mlajših vaščanov iz naše in sosednje vasi, ki so nam prišli voščiti. Potem pa smo se vsi skupaj odpravili na nočni sprehod po vasi in tako prišli do zidanice, kjer so bili ostali vaščani in moji starši. Nato smo se vsi skupaj napotili domov. Doma smo še malo nadaljevale zabavo do poznih jutranjih ur, ko smo utrujene popadale v postelje. Utonile smo v sladek spanec, dokler nas ni prebudila mami in poklicala h kosilu. To je bilo najlepše novoletno doživetje.

Tina Štrekelj, 9./9

SUPER NA OBISKU PRI SUPER ŠPORTNIKU IN ŠPORTNICI

1. KOLESARSKI PRVAK ALEŠ NOVAK

Dvanajstletni Aleš Novak je mlad kolesarski športnik, ki je za svojo starost dosegel že veliko pokalov, kolajn in priznanj. Tekmoval je že v raznih državah. Če vas pa kaj bolj zanima, pa preberite njegov pester intervju.

Zakaj si se odločil za kolesarjenje?

Za kolesarjenje me je navdušil moj brat. On je začel trenirati tri leta pred mano. Obiskoval sem njegove tekme in dobil sem veselje za kolesarjenje.

Ali so kolesarske poti naporne (vzponi ...)?

Kolesarske poti so naporne, predvsem vzponi in strmi spusti. Težko je tudi takrat, ko dežuje, saj je cesta mokra in spolzka in hitro zdrснеš s ceste.

Si morda kolesaril že po drugih državah?

Udeležil sem se že veliko tekem na Hrvaškem. Bil sem tudi na evropskem prvenstvu v Berlinu v Nemčiji.

Katera proga je bila do sedaj najdaljša? Kaj pa najkrajša?

Najdaljšo tekmo sem do sedaj odpeljal v Žužemberku. Dolga je bila sedeminštirideset kilometrov. Najkrajša je pa bila v Kranju, samo petsto metrov. Ponavadi so treningi dolgi od štirideset do petdeset kilometrov.

Imaš svojega trenerja?

V klubu Bela Krajina me je treniral Janez Mukvič. Zadnji dve leti in pol pa me trenira moj oče Jože. Sedaj sem prestopil v Krko, kjer me trenira nekoč odličen kolesar Sandi Šopež.

Kako potekajo treningi? Koliko kilometrov prevoziš na dan?

Ponavadi se zberemo na igrišču pred šolo. Trener nam pove, kam gremo (relacija). Potem kakšnih deset kilometrov vadimo počasi, da se dobro segrejemo, potem pa gre zares. Treningi so dolgi, kot sem že omenil, od štirideset do petdeset kilometrov. Pozimi pa treniramo v telovadnici in tečemo.

Ali lahko uživaš vso hrano? Ali se moraš čemu odreči?

Uživam lahko vso hrano, ker zaenkrat nimam težav s kilogrami.

Sara Gorše, 7./9

2. INTERVJU Z LARO ŠTAJDOHAR

Lara Štajdohar, mlada karateistka, ima že veliko izkušenj na tem področju, čeprav se s tem športom ukvarja dobri dve leti in je prijavljena k Jujic-u.

Zakaj si se odločila, da se boš ukvarjala s karatejem?

Ker me je zanimalo, kako se uporabljajo borilne veščine.

Koliko časa se že ukvarjaš s tem športom?

Ukvarjam se že dobri dve leti, januarja se bodo napolnila tri leta.

Na kratko nam opiši svoj šport.

Kažem veščine in se borim z nasprotniki, kar ni lahko.

Ali si bila že na kakšnih tekmovanjih? Kje?

Da. V Mariboru, Celju, Ljubljani, Semiču.

Kakšni so tvoji nasprotniki?

Nekateri so večji od mene. Najhuje je takrat, ko dobim debelejšega nasprotnika, ker je zelo težek.

Si morda že na kakšnem tekmovanju dosegla 1. mesto?

Da. Že dvakrat sem osvojila prvo mesto.

Kje treniraš? Kako pogosto imaš treninge?

Treniram v Črnomlju na Majerju. Treninge imam dvakrat do štirikrat tedensko.

Kakšno barvo pasu imaš? Kaj to pomeni?

Belo, kmalu bom dobila rumeni pas. Ta trak pomeni, da si že nekje na vrhu prave karateistke.

Koliko časa si morala vaditi, da si osvojila določene gibe?

Čisto na začetku je šlo počasi; tudi po en mesec, zdaj gre hitreje.

Koliko časa se želiš še ukvarjati s tem športom?

Do kdaj se mi bo dalo in koliko dolgo bom mogla.

Ali se morda ukvarjaš še s katerim drugim športom?

Z ostalimi športi se ne ukvarjam.

Imaš fanta ...?

Ne še ... (smeh)

Kaj si po horoskopu?

Ribi.

Kaj počneš v času, ko se ne ukvarjaš s karatejem in ko nisi v šoli?

Družim se s prijatelji, gledam TV, rolam in kolesarim.

Kako se sploh lahko učiš zraven vseh teh dejavnosti?

Sem se navadila.

Katere živali imaš najraje? Zakaj?

Delfin – lep je, pa človeka varuje pred morskimi psi. Panda – ker je bambus in je lepe barve. Koala – ker je v Avstraliji in pleza po drevesih.

Že morda veš, kaj si želiš biti po poklicu?

Razmišljam o zdravniškem poklicu.

Kaj svetuješ našim učencem?

Če se hočejo prijaviti na karate, naj se skupaj s starši pozanimajo, ker moraš biti zelo gibčen, ne pa da trenerjem tratiš čas.

Sara Gorše, 7.9

HORO-SUPER-SKOP**KOZOROG (od 22. 12. do 20. 1.)**

Ona: Spoznala boš veliko prijateljev iz drugih držav in to te bo vzpodbudilo, da se boš še naprej učila tuje jezike. Poletje bo zate zelo zanimivo. Ker boš sproti utrjevala učno snov, s šolo ne boš imela težav.

On: V prostem času se boš rad družil s prijatelji, včasih pa jo boš mahnil tudi v kino. Tam boš spoznal nove prijatelje. Svoje prihranke boš porabil za darila, ki jih boš poklonil svoji simpatiji. V šoli boš imel težave, vendar jih boš zlahka premagal.

VODNAR (od 21. 1. do 19. 2.)

Ona: Veliko časa boš preživela ob televiziji. Ne bo se ti dalo pospravljati in raje boš poležavala. Poletne počitnice bodo zate zelo dolgočasne, ker ne boš videla svojih prijateljev.

On: Zašel boš v slabo družbo in to bo slabo vplivalo nate. To bodo opazili tudi starši. V šoli ne boš imel slabih ocen in učitelji te bodo hvalili. Zaradi tega boš čisto pozabil na tvojo punco, ki bo zaradi tega užaljena.

RIBI (od 20. 2. do 20. 3.)

Ona: Zelo veliko se boš družila s prijatelji, ki niso ravno pravšnji zate. Posvečati se boš hotela knjigi, ki je ne boš prebrala, saj se boš družila s prijatelji.

On: Vedno se boš družil s svojo simpatijo, ki se je boš kmalu naveličal, vendar ji tega ne boš pokazal. V šoli ti ne bo šlo dobro in ocene bodo začele padati.

OVEN (od 21. 3. do 20. 4.)

Ona: V prihodnjih mesecih boš brez skrbi in tvoje življenje bo popolno. Počasi se bo bližal rojstni dan tvoje simpatije in že en mesec prej boš vedela, kaj mu boš podarila.

Bližale se bodo počitnice in že boš pripravljala načrte za med počitnicami. V šoli bo vse v redu.

On: Veliko skrbi boš imel z vedenjem tvojih staršev. Toda to naj te ne skrbi, saj se bo vse uredilo. Z bratom/sestro si boš nenehno v laseh. Vsi si bodo želeli tvoje družbe, kar te ne bo motilo, saj boš spoznal veliko novih prijateljev in prijateljic, med katerimi se bo znašla tudi tvoja nova simpatija.

BIK (od 21. 4. do 20. 5.)

Ona: Veselila se boš novega šolskega leta, pa čeprav ne bo nič posebnega. Spoznala boš novo ljubezen, ki te bo povsem zmedla. V šoli boš raztresena. Pozabljala boš domače naloge, zvezke ...

On: Zadnje mesece ne boš imel veliko časa, saj se boš moral bolj posvečati šoli. Prejel boš veliko telefonskih klicev in sporočil, kar te bo zelo razburilo, predvsem med učenjem. Navdušil se boš za šport, vendar ga boš kmalu opustil, ker nisi ravno športni tip.

DVOJČKA (od 21. 5. do 21. 6.)

Ona: Veliko stvari boš počela preko računalnika. Rada boš poslušala glasbo, saj te bo le-ta razvedrila. Veliko boš dala na svoja oblačila. Rada boš brala ljubezenske zgodbe, saj boš zelo zaljubljena. S šolo ne bo večjih problemov.

On: S prijatelji boš imel načrte, ki pa ti jih bodo prekrizali tvoji starši. Ker boš preveč telefoniral, ti bodo starši odvzeli mobilni telefon. Ker se boš moral učiti, ti bo v šoli šlo boljše.

RAK (od 22. 6. do 22. 7.)

Ona: Imela boš veliko sovražnikov, vendar boš ob koncu leta že našla prijateljice in prijatelja. Veliko boš brala knjige in poslušala glasbo.

On: Našel si boš novo simpatijo, ker boš staro zavrgel. Če imaš žepnino, raje ne delaj neumnosti, zato ker ti jo bodo starši zmanjšali ali celo odvzeli.

LEV (od 23. 7. do 23. 8.)

Ona: Naklonjena ti bo Luna. Posvečala se boš higieni. S tem mislimo, da boš pospravljala sobo ali pa te bo mama prisilila pospraviti celo hišo. V šoli ti bo šlo bolje, vendar ti bo to vse pokvarila tvoja simpatija.

On: Ta mesec ti bo dolgčas in nič zanimivega se ne bo zgodilo. V šoli boš bolj raztresen in pozabljiv. Pa tudi šolska snov se ti bo zdela nezanimiva. Ker v šoli ne boš poslušal, boš moral več časa doma preživeti ob knjigah.

DEVICA (od 24. 8. do 23. 9.)

Ona: Pogosto boš v središču pozornosti. Lahko da bo nekoga tvoja priljubljenost zelo motila, zato ti utegne metati polena pod noge in o tebi grdo govoriti. Učenju boš morala posvetiti več pozornosti - predvsem več časa.

On: Velikokrat se boš spravljal na mlajše, vendar se zaradi pubertete ne boš spravljal na punce. Doma boš imel veliko težav s starši, zelo

dobro pa se boš razumel s sestro/bratom. Naenkrat te bodo navdušili stripi.

TEHTNICA (od 24. 9. do 23. 10.)

Ona: V tem tednu boš zelo uspešna, saj boš spoznala novo simpatijo. Obupno se boš trudila s hujšanjem in to ti bo pokvarilo vse tvoje dneve.

On: Komaj boš čakal konec šole, saj imaš že veliko načrtov za med počitnicami. Imel boš težave z denarjem.

ŠKORPIJON (od 24. 10. do 22. 11.)

Ona: Če ti do zdaj ni šlo dobro v šoli, se lahko naslednje leto izkažeš, saj se boš učila na svojih napakah.

On: Veliko se boš moral posvečati športu, saj zadnje čase nisi dovolj pazil na dieto.

STRELEC (od 23. 11. do 21. 12.)

Ona: Ne boš vseč sama sebi, zato se boš več časa ukvarjala s športom. Ob tem boš pozabila na šolo.

On: Zelo se boš posvečal glasbi, saj te bo to veselilo, a vendar se ne boš dovolj posvečal šoli in to ti bo pokvarilo uspeh.

SUPER JE IZBRSKAL ZANIMIVOSTI ...

1. PREROKBE DEDKOV IN BABIC

Če te nos srbi, te bo nekaj razjezilo!
Če ti v levem ušesu piska, boš nekaj
novega slišal!

Če z levo nogo vstaneš iz postelje, boš tečen
ves dan!

Če te srbi leva dlan, boš denar porabil, če pa
desna, ga boš dobil!

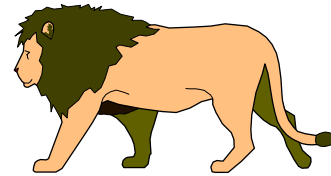
Če se ti naredi mozolj na jeziku, nekdo o tebi
grdo govori!

Če se ti v sanjah prikaže avtomobil, boš izvedel
važne novice!

Zakaj je črna mačka slab znak?

Še danes veliko ljudi verjame, da se jim bo
kmalu pripetila nesreča, če jim pot
prekriža črna mačka. To praznoverje izvira
izpred več tisoč let. Stari Egipčani so oboževali
mačke in so jih imeli za svete živali. Eno svojo
boginjo, Pašt po imenu, so upodabljali kot
žensko z mačjo glavo. Verjeli so, da ima boginja
Pašt devet življenj. Zato še vedno mnogi mislijo,
da ima mačka devet življenj. Ko je v Egiptu
poginila črna mačka, so jo takoj balzamirali in
tako ohranili. Najdeno je celo pokopališče, na
katerem je bilo več tisoč mumij črnih mačk. Ko
so ljudje verjeli v čarovnice, so mislili, da so v
črne mačke preoblečene čarovnice. Zato se ni
splačalo ubijati črne mačke, saj s tem niso mogli
uničiti čarovnice, ker se je ta lahko devetkrat
utelesila v mački. V srednjem veku so verjeli, da
čarovnice pri pripravljanju in kuhanju svojih
skrivnostnih napitkov vedno uporabljajo
možgane črne mačke.

2. ŽIVALI

- A**li veš ...
- da je ris ogrožena žival in da je samotar?
 - da je največja žival na svetu sinji kit?
 - da je za pse čokolada lahko zelo strupena, da po njej lahko pes tudi pogine?
 - da so pred 230 milijoni let živele največje živali dinozavri?
 - da je panda zelo ogrožena vrsta, saj jih je na svetu manj kot 1000 in da so bil pred milijoni let mesojedi, zdaj rastlinojedi?
 - da je kolibri najmanjši ptič na svetu?
 - da nas živali omamljajo z njihovimi živimi barvami, v resnici pa so zelo nevarne?
 - da nas mandarinka spominja na sadje, v resnici pa je vrsta ptiča?
 - da je lisica, ko ima steklino, zelo domača?
 - da spoznamo živali, ki imajo ptičjo gripo takrat, kadar ne jedo, ne nesejo jajc, kihajo, teče jim iz nosnih odprtih, kašljajo, imajo nasršeno perje, drisko in otečeno glavo, pa tudi po dveh ali treh dneh poginejo?
 - da domačim zajcem pravimo zajci, v resnici so pa kunci s krajšimi ušesi kot pa divji zajci, ki imajo enkrat daljša ušesa?
 - da gepardi tečejo 100 km/h le 20 sekund in po ulovu najprej počivajo, šele potem jedo?
 - da bobri zadržujejo dih tudi po en kilometer?
 - da je črni panter v resnici navadni gepard?

SUPER BABICA KUHA**KROFI**

- ½ KVASA
- ½ L MLEKA
- 1 ŽLICA SOLI
- 1 LIMONA
- 1 KISLA SMETANA
- 1 KG MOKE
- 4 ŽLICE SLADKORJA
- 4 RUMENJAKI
- ½ DCL RUMA
- 1 VANILJA
- 1 JAJCE

Jajca, sladkor, vaniljo mešaj, da lepo naraste. Dodaj smetano, rum, mleko, sol in še malo mešaj. Naredi gladko testo, ki si mu dodal/a vzhajani kvas. Pusti, da naraste še za eno količino. Z žlico si pomagaj narediti kupčke za velikost enega jajca. To lepo oblikuj v hlebčke. Ko na pol vzidejo, jih obrni. Dovolj vzhajane ocvri na olju ali masti. V maščobo polagaj na zgornjo stran.

Dober tek!

PRIPRAVA PALAČINK

Za štiri osebe potrebujemo:

- 1 KG MOKE
- 1 L MLEKA
- 4 JAJCA
- 1 VANILIN SLADKOR
- NARIBANO LUPINO 1 LIMONE
- 2 ŠČEPČA SOLI IN SLADKORJA

Vse sestavine zmešamo tako, da dobimo gladko, tekočo in ne preveč gosto maso. Da bodo palačinke rahlejšje, lahko dodamo noževo konico pecilnega praška ali malo mineralne vode. Ponev segrejemo do take vročine, da bo olje v njem zacvrčalo. Tako bo palačinka hitreje pečena. Palačinke naj ne bodo predebele niti pretanke (nekje 2-3 mm). Tako bomo jih lažje namazali. S čim jih bomo nadevali, je odvisno od našega okusa in domišljije. Polnimo jih lahko z nadevom, ki smo ga pripravili iz sira, kisle smetane in jajca. Polnjene palačinke zložimo v pekač ali v stekleno posodo. Vse skupaj damo v pečico na 220 stopinj Celzija, in sicer od 15 do 20 minut. Še prej palačinke po vrhu polijemo s kislom smetano ali pa sladko smetano.

LENA PITA

- 3 JAJCA
- 1 JOGURTOV KOZAREC SLADKORJA
- 1 JOGURTOV KOZAREC MLEKA
- ½ JOGURTOVEGA KOZARCA OLJA
- 2 JOGURTOVA KOZARCA MOKE
- 1 PECILNI PRAŠEK
- SREDNJE VELIKIH JABOLK

Rumenjake in sladkor stepaj, da masa naraste. Mleko, olje in moko ter pecilni prašek vmešaj ročno. Dodaj stepen beljak. Polovico mase speci in na njo daj naribano jabolko. Med naribano jabolko dodaj kislom smetano, cimet, sladkor, malo ruma. Povrhu daj preostalo maso ter speci.

ZVARKI SUPER BABICE

1. VEDNO UREJEN VIDEZ DANES ...

Naravna nega las

- Za zdrave lase je nujno potrebno izdatno krtačenje, saj masira lasišče in spodbuja krvni obtok.
- Svetli lasje dobijo svilen lesk, če šamponu dodate dve žlici limoninega soka.
- Dober utrjevalec je pivo. Po umivanju lase popršite z njim.
- Nesijočih las ne umivajte s prevročo vodo, kajti tako jih preveč izžemate.
- Lasem daje svilnat lesk tale raztopina: 1 žličko medu in kanec sadnega kisa raztopite v četrt litra tople vode.
- Tanke lase si ostrizite vsakih 6 tednov in jih vedno sušite proti smeri rasti. Ali pa si dajte narediti svetle pramene – tudi ti dajejo večjo polnost, ker spremenijo strukturo las.

Sijoča lepota: obraz in vrat

- Obraz zjutraj in zvečer umijte z rmanovim čajem, tako bo koža čudovito čista in mehka.
- 10-minutna obloga za lepo kožo: drobno nastrgajte 2 jabolki, dodajte malo limoninega soka in nanesite na umit obraz. Po 10 minutah sperite z mlačno vodo.
- Proti velikim poram učinkuje maska iz 3 žlic pšenične moke in 3 žlic jogurta. Sestavini dobro zmešajte in nanesite na obraz, vrat in dekolte. Ko se maska približno po 25 minutah posuši, jo zdrgnite in sperite z obilico tople vode.
- Na nezaželene pege vsak dan nanesite svež peteršiljev, regratov ali limonin sok.
- Priznано sredstvo zoper ogrce: obraz po čiščenju zdrgnite z rezino surovega krompirja.
- Proti kolobarjem okrog oči pomagata dve rezini kumare, ki ju položite na oči.
- Obrvi z majhno krtačko skrtačite od znotraj navzven. Tako bodo dobile lep lesk.

Belizobje in žametno mehke ustnice

- Bele zobe in krepke dlesni boste dobili, če jih boste zdrgnili z notranjo stranjo limonine lupine.
- Rumeno obarvane zobe boste znova pobelili, če jih boste enkrat tedensko umili s soljo.
- Ustnice vsako jutro previdno zmasirajte z mehko zobno ščetko.
- Razpokane ustnice zdrgnite z rezino kumare in namažite s smetano.
- Slab zadah po česnu preženete z žvečenjem svežega peteršilja ali janeža.

Lepotilna nega rok in nog

- Zelo suhe, razpokane roke enkrat tedensko 5 minut namakajte v mlačnem olivnem olju. Nato olje dobro vtrite v kožo rok in nohtno posteljico.
- Vlažne roke redno natirajte z mešanico 1 žličke alkohola in 5 žličk limoninega soka.
- Pri ravnanju s tekočinami roke zaščitite z gumijastimi ali plastičnimi rokavicami.
- Rokam večkrat namenite masažo. Po umivanju jih najprej namažite z oljem za masažo ali kremo za roke.
- Kopel v mlačnem olivnem olju pomaga pri razpokani koži ob nohtih in pri lomljivih nohtih.
- Pravilna manikura: nohte skrajšajte in oblikujte s pilo z brusnim papirjem. Za nekaj minut jih namočite v topli oljni kopeli, potem z leseno paličico previdno potisnite obnohtno kožico nazaj; nikoli je ne strizite s škarjami. Nato površino nohtov spolirajte s polirno pilo ali ozko blazinico iz semiša.
- Za noge je blagodejno, če hodite bos, stopate po rosi in se zibate na prstih.
- Svoje noge kdaj pa kdaj razvajajte z masažo. 2 minuti jih z masažno krtačo ali masažnim valjarjem masirajte od prstov proti peti, nato po nartu. Mrzle noge masirajte vsak dan.
- Pred pedikuro noge okopajte, potem zdrgnite stran trdo kožo in z leseno paličico potisnite kožo ob nohtih nazaj. Nohte vedno strizite ravno, da se ne bodo vraščali. Za konec noge osvežite z vlažilno kremo.

2. ... IN NEKOČ

Namesto prhe so nekoč pri umivanju las uporabljali vrč in umivalnik, lase pa so splakovali z vodo, segreto na štedilniku.

Modni dodatek je lasulja postala pri Rimljankah v času cesarstva; gospodje pa so se z njimi opremili okoli leta 1620, v času francoskega kralja Ludvika XIII. Njegov naslednik Ludvik XIV., Sončni kralj, je nato uvedel dolgo skodrano lasuljo, imenovano *allonge*. V strogi Prusiji se je končno uveljavila lasulja s kito. Danes lahko ta umetelni naglavni okras občudujemo le še pri častivrednih sodnikih britanskega kraljestva.

Stari Egipčani niso bili v zadregi za recepte proti izpadanju las – posnemanje pa toplo odsvetujemo! Pri začetni plešavosti so si moški namazali levjo mast. Za kraljico Šeš so določili naslednje sredstvo: prekuhala naj bi oslovo kopito, datljevo pečko in taco psičke hrta ter dobljeno tekočino obilno nanesla na glavo. Recept se je ohranil, žal pa ni znano, ali se je mešanica izkazala za učinkovito ...

Cesarica Elizabeta Avstrijska se je veliko raje kot dvornim dolžnostim posvečala lepotilni negi. Veljala je za eno najlepših žensk svojega časa. Njen ponos so bili lasje, ki so ji segali do pet, njihovi negi pa je namenjala več ur dnevno. Prav tako strogo je bedela nad svojo postavo, ki jo je vzdrževala z dietami in športom: pri velikosti 172 cm je tehtala pičlih 50 kg, pas pa si je privezovala na 65 cm. Če s svojim videzom kljub vsemu ni bila zadovoljna, včasih celo ni izpolnjevala svojih reprezentančnih dolžnosti.

Najdbe v egipčanskih grobovih pričajo o tem, da so okoli leta 3000 pr. n. št. uporabljali prve zobne ščetke: za svinčnik dolge vejice, ki so jih na koncu razvlaknili kot čopič. Prva ščetka s ščetinami izvira iz Kitajske: trdo zimsko dlako sibirskih prašičev so pritrdili na konec bambusovega ali koščene ročaja. Kot »zobno kremo« so stari Rimljani uporabljali celo človeški urin.

Do 18. st. je urin ostal sestavina številnih sredstev za čiščenje zob, saj vsebuje veliko amoniaka, ki čisti in beli zobe. Druge sestavine so bile zmet porcelan, korale in sipina kost.

Karakalove terme v antičnem Rimu so lahko sprejele hkrati več kot 2000 kopalcev, ki so lahko izbirali med najrazličnejšimi kopelmi. Vsega skupaj je bilo v Rimu okrog 500 takih javnih kopališč. Družabno in razkošno kopalno veselje, pri katerem so si izmenjavali tudi najaktualnejše novice, je v 4. st. prešlo v pozabo, v srednjem veku je prišlo znova v modo, nato pa je znova izginilo. Ker so kopališča obiskovali tako moški kot ženske, so morale nemalokrat posredovati oblasti. Tudi v 20. st. je javna kopalna kultura doživljala številne vzpone in padce.

NASVETI SUPER TETE

»Živjo, Super teta!

Sem mlad fant in zanima me kaj pravite na to, da vsako popoldne preždim pred TV zaradi najljubših nadaljevanek in raznih filmov? Ali mi to odsvetujete? Ali to škoduje mojemu zdravju in kondiciji?«

Zijalo

Živijo tudi tebi!

Vem, da so po TV-ju najrazličnejši filmi in nadaljevanke, ki pritegnejo gledalce in ljubitelje najrazličnejših filmov.

Odgovori na tvoja vprašanja se glasijo:

- Priporočam ti, da zmanjšaš količino porabljenega časa za gledanje TV. Včasih so filmi ponovljeni večkrat. Če enkrat gledaš nek film, ni nič takega. Ampak gledanje istih filmov zapored, ti res odvzame vse popoldne. Zato se raje posveti učenju kot televiziji.
- Popolnoma ti ne odsvetujem gledanja TV, samo TV te sčasoma spremeni v pravo lenobo, tako imaš manj energije za učenje.
- Gledanje TV zdravju še kako škoduje. Če bi vsi preždeli pred TV vse popoldneve, kdo bi potem sploh hodil na sprehode. Kondicijo pa boš tudi pridobil z malce vadbe. Vadiš pa lahko vsaj pred televizijo. Bolje pa bo, če se napotiš v naravo. Življenje je zdravo, če ga prav užiješ, zato daj televizijo na zadnje mesto!

»Hej, tetka Super!

Sem še kar dobra učenka in bi rada, da mi kaj svetuješ glede mojih prijateljic.

Včasih so prave tečnobe, včasih pa dobre prijateljice. Nimam nobene prave najboljše prijateljice, kajti vse, ki sem jih do zdaj imela, so bile »trcialke«, kar pomeni, da so vsem povedale moje skrivnosti..«

Nesrečna

Pozdravljena!

Tvoj problem mi je precej znan, saj so se podobne reči dogajale tudi meni v mojih mladih šolskih letih.

Moji nasveti so:

- Iz tvojih besed sem spoznala, da te tvoje prijateljice včasih vlečejo za nos in te potem izdajo. Svetujem ti, da imej odprte oči in se jim ne pusti, da bi te "osvojile" in te »komadirale«.
- Poskusi se postaviti tudi zase, kajti včasih je dobro, če kaj dobrega in koristnega narediš tudi zase.
- Velikokrat se nekatere prijateljice ustrašijo obdržati kakšno večjo skrivnost. Ob tem pa že same vedo, da je ne bodo zadržale. zato ti priporočam, da vseh svojih skrivnosti ne poveš prijateljicam. Včasih pa se je potrebno sprijazniti tudi s tem, da vse prijateljice niso »trcialke« skrivnosti!

ANGLEŠČINA

4. RAZRED IN 5. RAZRED

Iz črk poišči hrano.

FOODS

Isaat _____

zpiaz _____

cehese _____

Dopolni.

NUMBERS

eleven, _____, thirteen

_____, nine, ten

eight, _____, ten

Iz črk poišči barvo.

COLOURS

lkcab _____

llowy _____

knpi _____

7. RAZRED, 8. RAZRED IN 9. RAZRED

Poveži.

1 f 2 _____ 3 _____ 4 _____ 5 _____ 6 _____ 7 _____ 8 _____ 9 _____ 10 _____ 11 _____

1. <i>light</i>	a) lead	5. good	e) grass	9. black	i) a bone
2. heavy	b) gold	6. dry	f) <i>a feather</i>	10. white	j) snow
3. cool	c) ice	7. blue	g) a lion	11. brave	k) coal
4. cold	d) the sky	8. green	h) a cucumber		

ANGLEŠKI KVIZ

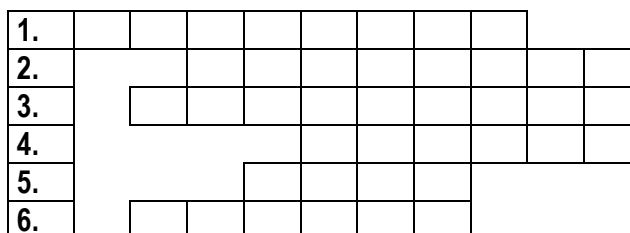
- ❶ WHAT IS THE LONGEST RIVER IN THE WORLD?
 A) The Amazon.
 B) The Mississippi.
 C) The Nile.
- ❷ WHAT IS THE FASTEST ANIMAL IN THE WORLD?
 A) A cheetah.
 B) An ostrich.
 C) A lion.
- ❸ WHAT IS THE HIGHEST MOUNTAIN IN THE WORLD?
 A) Mount Everest.
 B) Mont Blanc.
 C) Mount Kilimanjaro.

RAZVEDRILO – NAPNITE SVOJE SUPER MOŽGANČKE

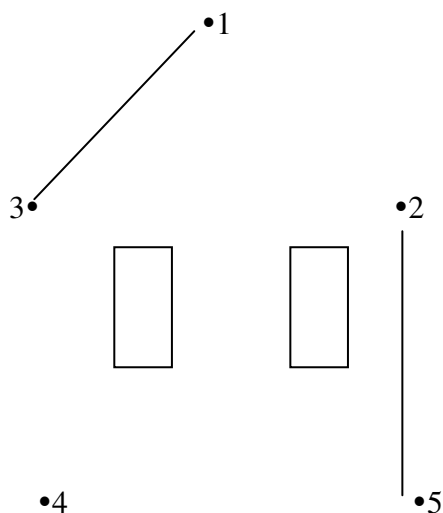
1. SUPER MIŠLJENJE IN KRIŽANKE

➤ Reši križanko in dobil boš glasbeno rešitev.

1. Kdo je vodja orkestra?
2. Kaj sestavlja različne tonske višine?
3. Kako se imenuje slovenska himna?
4. Kako rečemo osebi, ki nastopa sama?
5. Kaj vodi zborovodja?
6. Kateri je inštrument s strunami in je podobno tamburici?

➤ Poveži številke s pikami in dobil boš sliko!

➤ Dane slike s števili razvrsti v križanko in dobil boš geslo na označenih poljih!

1- ♥

2- 🚲

3- ✂

4- 🚗

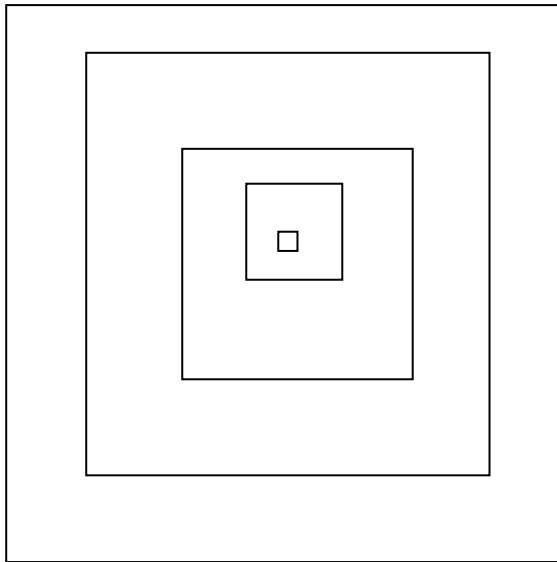
5- 🎵

6- 🖋

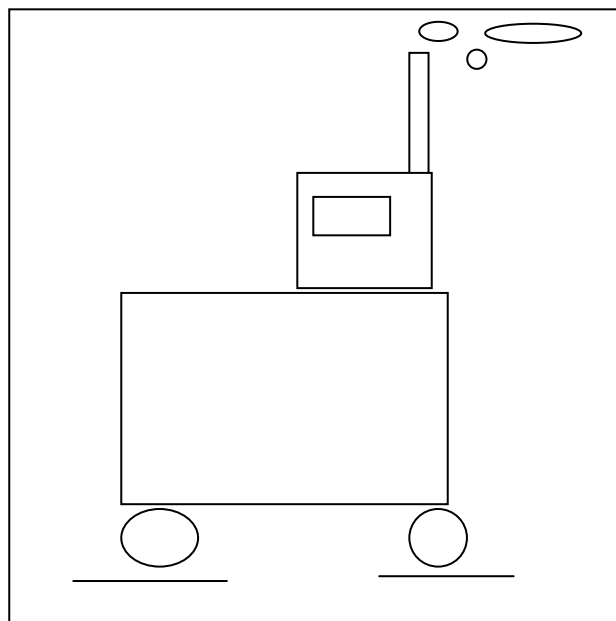
geslo:

1.	•							
2.	•							
3.			•					
4.		•						
5.			•					
6.			•					

➤ Dani sliki pobarvaj, kot pove navodilo!

- 1- zgornjo sliko pobarvaj tako, da ti bo prišla v vsak kvadrat izmenična barva
- 2- spodnjo sliko pa le lepo pobarvaj

2. SUPER UGANKE

Pozdravi buško in angino,
prežene kašelj in vročino
in tudi rane nam zaceli,
striček v halji beli.

To je: _____

Vsako zimo zaživi,
se pomladi raztopi,
ko dočaka moker lonec,
vrne metlo, počen lonec.

To je: _____

Ni padalo,
ne letalo,
tudi ptica ni.
Leti na daljne polete,
leti na vsemirske izlete.

To je: _____

Pod listjem skrit,
kot polžek zvit,
pol zime prebedi,
čeprav se mu še spi.

To je: _____

Iz čiste vode narejena
je zmrznjena v lep kristal,
brez nje ni
zima prav nobena,
preprogo belo stke prek
tal.

To je: _____

Bela ograja,
notri pa rdeč pes laja.

To je: _____

3. SUPER VICI

Jesen: Na kaj mora blondinka paziti, ko grabi listje?
Da ne pade z drevesa!

Izpit: »Videti ste zelo živčni!« reče učiteljica.
»Vas je strah mojih vprašanj?« se ponovno oglasi učiteljica.
»Ne, ampak naših odgovorov!« odgovorijo študentje.

Sekira: Zakaj imajo policaji v avtomobilih sekiro?
Zato, da sekajo ovinke!

Kratica: Kaj pomeni kratica SLO?
Samo Lopovi Obogatijo!

Kokoši: Zakaj kokoši nesejo jajca?
Če bi jih metale, bi se razbila!

Pojdiva nazaj:

Dva norca skleneta, da bosta pobegnila iz norišnice, čeprav je treba premagati sto ograj. Ko prideta do petdesete, pravi prvi drugemu: »Ali si utrujen?«
»Ne,« reče drugi.
In gresta naprej. Ko prideta do devetdesete ograje, pravi prvi drugemu:
»Pa zdaj, si utrujen?«
»Ne,« odvrne drugi.
In pravi prvi: »Torej pojdiva nazaj!«

Med vlaki:

Med premikanjem na železniški postaji parna lokomotiva sreča električno lokomotivo in jo vpraša: »Kaj si nehala kaditi?«

Jasno nebo:

Sredi noči na počitnicah prebudi mož svojo ženo: »Poglej v nebo, na luno in zvezde. Kaj ti pride na misel?«
»Jutri bomo imeli lepo vreme!« reče žena.
»Ne, ukradli so nama šotor!«

Poklic:

»Kaj boš po poklicu« - »Kemik, pa ti?« - »Svinčnik!«

GLASBENA SUPER LESTVICA

Učenci od 5. do 9. razreda ste lahko glasovali za najboljšo pesem med naslednjimi pesmimi:

domača lestvica

tuja lestvica

1. **Rebeka Dremelj:** *Super boy*
2. **Siddhartha:** *Napoj*
3. **Jan Plestenjak:** *Barka iz perja*
4. **Atomik Harmonik:** *Izbrala si bom fanta*
5. **Rok Kosmač:** *Verjemi mi*
6. **Ecob:** *Bele breze*
7. **Werner in Brigita:** *Hej, mala opala*
8. **Game over:** *Ljubezen igra je za dva*
9. **Sebastian:** *Bum bum*
10. **Domen Kumer:** *Do Portoroža*

1. **Robbie Williams:** *Old before I die*
2. **Kelly Minogue:** *Chocolate*
3. **Helena :** *Number 1*
4. **Boris Novkovič:** *Vukovi umiru sami*
5. **Evrovizijska Norveška:** *In my dream*
6. **Shakira:** *Objection (Tango)*
7. **50 cent:** *Candy shop*
8. **Sylvian feat. Ursyna:** *If I Fell in love*
9. **Britney Spears:** *Toxic*
10. **Backstreet boys:** *All you people can't you see*

5./8 REZULTATI GLASOVANJA

Domača :

Tuja :

1. **Rebeka Dremelj:** *Super boy* (14 glasov)1. **50 cent:** *Candy shop* (14 glasov)2. **Werner & Brigita:** *Hej, mala opala* (2 glasova)2. **Boris Novkovič:** *Vukovi umiru sami* (5 glasov)3. **Atomik Harmonik:** *Brizgalna brizga* (2 glasova)3. **Britney Spears:** *Toxic* (1 glas)3. **Kelly Minogue:** *Chocolate* (1 glas)

7./9 REZULTATI GLASOVANJA

Domača :

Tuja:

1. **Werner & Brigita:** *Hej, mala opala* (8 glasov)1. **50 cent:** *Candy shop* (8 glasov)2. **Siddhartha:** *Napoj* (5 glasov)2. **Evrovizijska Norveška:** *In my dream* (4 glasovi)3. **Rebeka Dremelj:** *Super boy* (2 glasova)3. **Boris Novkovič:** *Vukovi umiru sami* (3 glasovi)

8./9 REZULTATI GLASOVANJA

Domača:

Tuja:

1. **Atomik Harmonik:** *Brizgalna brizga* (4 glasovi)1. **Evrovizijska Norveška:** *In my dream* (4 glasovi)1. **Jan Plestenjak:** *Barka iz perja* (4 glasovi)2. **Boris Novkovič:** *Vukovi umiru sami* (3 glasovi)2. **Rebeka Dremelj:** *Super boy* (3 glasovi)3. **Britney Spears:** *Toxic* (2 glasova)3. **Domen Kumer:** *Do Portoroža* (1 glas)3. **50 cent:** *Candy shop* (2 glasova)

9./9 REZULTATI GLASOVANJA

Domača:

Tuja:

1. Echob: <i>Bele breze</i> (7 glasov)	1. Sylvian feat. Ursyna: <i>If I Fell in love</i> (6 glasov)
2. Siddartha: <i>Napoj</i> (2 glasova)	2. 50 cent: <i>Candy shop</i> (4 glasovi)
2. Werner in Brigita: <i>Hej mala opala</i> (2 glasova)	3. Britney Spears: <i>Toxic</i> (2 glasova)
3. Rebeka: <i>Super boy</i> (1 glas)	
3. Sebastian: <i>Bum bum</i> (1 glas)	
3. Atomik harmonik: <i>Brizgalna brizga</i> (1 glas)	

Najboljših 6 pesmi celotnega glasovanja:

DOMAČA PESEM:

1. Rebeka Dremelj: *Super boy* (20 glasov)
2. Werner & Brigita: *Hej, mala opala* (12 glasov)
3. Atomik harmonik: *Brizgalna brizga* (9 glasov)

TUJA PESEM:

1. 50 cent: *Candy shop* (28 glasov)
2. Boris Novkovič: *Vukovi umiru sami* (12 glasov)
3. Evrovizijska Norveška: *In my dream* (8 glasov)

UREDNIŠTVO: MI SMO ZARES SUPER!

Živijo, sem Sara GORŠE. Stara sem 13 let in hodim v 7. razred. Imam mlajšo sestro Polono in mlajšega brata Mateja. Oba imam zelo rada. Rada pa imam tudi živali, še posebej živali v hlevu (konje, zajce, ovce).

Živijo. Moje ime je Jerneja ADAM. Obiskujem 5. razred. V prostem času rada igravam odbojko ali košarko. Imam tri starejše sestre. Sem zmeraj nasmejanega obraza.

Živijo, sem Tjaša ŠTERK. Stara sem 11 let in hodim v 5. razred. Obiskujem folkloro in tamburaše. Zelo rada telovadim, rišem, pišem ... Moj najljubši predmet je matematika. Imam mlajšo sestro, s katero se veliko kregam.

Živijo! Sem Mateja GAŠPERIČ in sem stara 11 let. Hodim v 5. razred OŠ Dragatuš. V prostem času rada rolam.

Živijo, sem Polona. Stara sem 11 let in hodim v 5. razred. Zelo rada telovadim, pojem, rišem, pišem ... Moj najboljši predmet je matematika. Imam eno sestro in enega brata, ki ju imam zelo rada.

SUPER

Glasilo učencev OŠ KOMANDANTA STANETA DRAGATUŠ

April 2006

Naklada:

Cena: 400 SIT

UREDNIKA:

Sara GORŠE

MENTORICA:

ga. Nataša PODHOSTNIK

NASLOVNICA:

ga. Jasmina STRUGAR

RAČUNALNIŠKA OBDELAVA:

g. Srečko DRAŽUMERIČ, ga. Nataša PODHOSTNIK